

ke, fordi jeg er blevet miljøminister, men fordi jeg også gerne vil gå foran, og det gør jeg så.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Torben Hansen.

Kl. 14:54

Torben Hansen (S):

Nu får vi at vide, at randzonen kommer – ikke fordi ministeren er blevet miljøminister, men fordi ministeren vil gå foran, og det er da nye toner i forhold til, at ministeren, da han havde chancen i efteråret, så ikke lavede randzonerne. Men det fjerner jo ikke fokus fra, at det åbenbart ikke er nok, at de aftaler er frivillige, når ikke engang et folketingsmedlem, som senere blev minister, kunne finde ud af at overholde dem.

Så det næste spørgsmål, som jeg ikke fik svar på før, er: Kan ministeren, når han nu i de kommende måneder skal tage rundt og overbevise danske landmænd om, at det her er ganske fantastisk, så se dem i øjnene, i betragtning af at udlægning af randzoner ikke var noget, der tyngede ministerens samvittighed, før han blev miljøminister?

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Miljøministeren.

Kl. 14:55

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan sådan set henholde mig til det, jeg har sagt: Miljøministeriet og Fødevarerministeriet vil i løbet af de næste måneder bl.a. udarbejde en værktøjskasse med nye virkemidler, der skal sikre, at vi når målene. Og jeg kan uden problemer se danske landmænd i øjnene, for jeg har netop, allerede før jeg blev miljøminister, taget en lang række hensyn til natur og miljø.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var slut på spørgsmålet. Tak til miljøministeren og spørgeren.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 35:

Forespørgsel til velfærdsministeren og fødevarerministeren om stigende fødevarerpriser og konsekvenserne heraf.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Anmeldelse 09.05.2008).

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) Forespørgsel nr. F 13:

**Forespørgsel til miljøministeren:
Vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer han vil tage på baggrund af OECD's kritik af den danske miljøindsats?**

Af Per Clausen (EL), Johanne Schmidt-Nielsen (EL) og Frank Aaen (EL).
(Anmeldelse 29.01.2008. Fremme 01.02.2008).

Kl. 14:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren for forespørgerne, hr. Per Clausen.

Kl. 14:56

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Per Clausen (EL):

Da vi i starten af året fik en OECD-rapport om tilstanden af den danske natur og miljøet, stod det jo endnu en gang klart, at det på mange områder er sådan, at både natur- og miljøpolitikken i Danmark sejler. Og selv om man kan sige, at OECD både udleverede kompas og kikkert til regeringen i forbindelse med aflevering af den her rapport, er det jo karakteristisk for den debat, der har været efterfølgende, at det mest er gået ud på, at miljøministeren har sagt: Vi er i færd med at løse problemerne. Eller miljøministeren har sagt: Vi har nedsat et udvalg, der vil løse problemerne, osv. osv.

De grundlæggende problemer, som OECD-rapporten peger på, er jo problemer, som også er

blevet rejst af andre tidligere. Det er spørgsmålet om fraværet af en egentlig strategi med delmål og klare og præcise målsætninger, som gør, at man er i stand til at følge med i, om man rent faktisk også lever op til de mål, man siger man har. Det er også spørgsmålet om, hvordan man gennemfører de fornødne inspektioner, altså om man overvåger, hvordan miljøets tilstand er.

Der er jo sket store forringelser i denne regerings tid, og desværre er der intet, der tyder på, at tingene bliver bedre. Derfor er det måske ikke så underligt, at OECD's kommentar er, at Danmark på de fleste områder ligger på et gennemsnitligt OECD-niveau eller under det. Og så må man stille sig selv og miljøministeren det spørgsmål, om det er tilfredsstillende i et land, som på mange andre områder i hvert fald hæveder at have en ambition om at være foregangsland.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Miljøministeren.

Kl. 14:58

Besvarelse

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil gerne indlede med blot for god ordens skyld at påpege, at de anbefalinger i OECD's rapport, vi diskuterer her i dag, ikke handler om at give de enkelte medlemslande kritik, men om at sikre en erfaringsudveksling og om at give inspiration til videreudvikling af landenes miljøpolitik.

Jeg vil også gerne slå fast, at regeringen grundlæggende er godt tilfreds med den rapport, som OECD har udarbejdet i januar måned 2008 om den danske miljøtilstand og miljøpolitik. Det er vi bl.a. på baggrund af den ros og anerkendelse, der er fra OECD, af den danske miljøindsats på en lang række områder som f.eks. økonomiske styringsmidler, højere og forbedret energieffektivitet, vores veludbyggede miljødemokrati og vores indsats for international miljøbeskyttelse, bl.a. gennem vores udviklingsbi-stand.

Men vi er også godt tilfredse, fordi vi kan konstatere, at hovedparten af de 37 anbefalinger er i god overensstemmelse med de initiativer, som regeringen allerede har gennemført eller er ved at forberede. I svaret på spørgsmål 146, som jo har fyldt en del i debatten om OECD's rapport, som var oversendt til Miljø- og Planlægningsudvalget, har jeg også redegjort for, hvor-

dan der vil blive fulgt op på hver af de 37 anbefalinger, som er, og derudover har jeg også svaret Folketingets Miljøudvalg, hvordan vi har fulgt op på den tidligere OECD-rapport fra 1999.

Men jeg vil også gerne i dag bruge muligheden til at skitsere de overordnede linjer for den opfølgning, der så vil være på rapporten her fra januar måned. OECD understreger selv, at når der er udfordringer for, hvad de betegner som en fremragende dansk miljøpolitik, skyldes det den betydelige vækst, som har været i dansk økonomi gennem snart mange år, og det er jo sådan set en rigtig god situation, at vi har haft en stærk økonomisk udvikling. Med andre ord har vi at gøre med virkningen af en succeshistorie for Danmark, hvor regeringen selvfølgelig gør en aktiv indsats for at reducere presset på miljø og natur, ikke mindst gennem massiv støtte til udvikling af miljø- og energieffektive teknologier.

Det er også noget, der fremgår klart af regeringsgrundlaget fra november, hvori regeringen jo klart konstaterer, at den økonomiske vækst ikke trækker voksende belastning af natur og miljø med sig. Regeringen vil også fremlægge en ny strategi for bæredygtig udvikling. Her vil vi fremlægge de overordnede mål og tiltag, som vi finder væsentlige til brug for håndtering af de fremtidige udfordringer for udvikling af et bæredygtigt samfund. Det gælder både luftforurening, klimaforandring, miljø- og sundhedsskadelige kemikalier, biodiversitet, sammenhængende naturområder og bæredygtig udvikling for blot at nævne nogle af de centrale indsatsområder, og også på det her område beviser det jo, at regeringens plan er helt fint i tråd med de anbefalinger, OECD er kommet med.

Jeg vil så også gerne her benytte lejligheden til at kommentere nogle af de helt konkrete indsatsområder. Lad mig starte med luftforureningen og sige, at hvis man ser på luftforureningen, kan man se, at de fleste indikatorer heldigvis går i den rigtige retning, men vi har nogle særlige udfordringer, når det drejer sig om NO₂ og partikler. Derfor er det også sådan, at vores seneste initiativer er rettet mod disse problemer. Det drejer sig bl.a. om introduktion af en NO_x-afgift i forbindelse med energiforliget, mulighed for at indføre miljøzoner i de største byer og også en markant indsats mod luftforurening fra brændevne.

Derudover vil jeg også gerne slå fast her i dag, at det ikke er en problemstilling, der alene løses i Danmark. Taler vi eksempelvis om par-

tikler, så kommer to tredjedele af al partikelforurening i Danmark fra udlandet, og derfor skal vi selvfølgelig også arbejde for internationale løsninger i EU, både hvad angår køretøjer, og også i IMO, når det gælder skibe. Og her kan vi jo så også, synes jeg, i dag glæde os over, at vi for nylig, den 4. april, i IMO er blevet enige om en aftale om en indsats mod luftforurening fra skibe.

Kl. 15:02

Hvad angår transport og miljø, så er OECD også med rette optaget af problemstillingen, og den grundlæggende udfordring er jo, at efterhånden som vi bliver rigere og rigere, så stiger vores ønsker til øget og mere komfortabel transport også. Det er jo en udfordring, som Danmark og mange lande står over for. Regeringen gennemførte i 2007 en ændring af bilbeskatningen, der reducerede udledningen af CO₂ fra varebiler og personbiler med 175.000 t årligt svarende til 2 pct., men vi vil endnu videre, både med hensyn til reduktionen af CO₂-udslippet og også for at løse de trængselsproblemer, som vi jo alle sammen kender primært i hovedstadsområdet. Derfor har regeringen som opfølgning på Infrastrukturkommissionens rapport nedsat flere arbejdsgrupper, der netop fokuserer på at integrere miljøhensyn i den fremtidige transportplanlægning. Derfor har regeringen også klart tilkendegivet, at en investering i kollektiv transport skal prioriteres højt. Herudover har vi gjort det meget klart, at hensynet til natur og biodiversitet vægtes højt i planlægningen af ny infrastruktur.

Et andet område, som jeg også gerne vil kaste lys over i dag, er naturområdet, hvor jeg også gerne vil sige, at vi jo til stadighed diskuterer, hvordan udviklingen er. Vi har en fælles forpligtelse til, at der skal ske endnu mere på naturområdet, og derfor er der også allerede taget mange initiativer på naturområdet. Lad mig nævne den første miljømilliard, som jo er i gang med at blive udmøntet nu, som dækker perioden 2006-2009, hvor der er vand- og naturprojekter for 558 mio. kr. og 50 mio. kr. til grønne partnerskaber. Derudover har vi så også udpeget fem nationalparker i stort set bred politisk enighed, hvortil de 14 mio. kr. til opstartsfinansiering i 2008 er på plads og også yderligere 20 mio. kr. i 2009.

Derudover har vi også naturplanerne. Vi er i gang med at udforme naturplaner for de mest værdifulde naturtyper og truede arter. Det giver et nyt grundlag for naturforvaltning, og det er centralt for den danske gennemførelse af Natur

2000-direktiverne fra EU. Derudover har jeg også i januar måned lanceret min plan eller min vision for det, jeg kalder Naturplan Danmark, hvor ideen bl.a. er, at vi skal arbejde mod en større sammenhængende natur. Planen skal bidrage til at bevare biodiversiteten, men jo også tage afsæt i en lang række andre ting. Og jeg vil da gerne invitere til en bred inddragelse i debatten om Naturplan Danmark. Jeg forventer her i løbet af de næste par måneder at kunne fortælle mere om min plan for Naturplan Danmark, og jeg håber også på, at vi kan få en god politisk debat om det med Folketingets partier.

Endelig er der også i finanslovaftalen for 2008 afsat 14 mio. kr. til forbedring af friluftslivets betingelser.

Med hensyn til vandmiljøet, som OECD også forholder sig til, bliver en af de helt store miljømæssige udfordringer i de kommende år at få gennemført vandplanerne. Med vandplanerne implementerer vi EU's vandrammedirektiv i Danmark og får et vigtigt supplement til den nationale politik for beskyttelse af vandmiljø, som vi har udformet i vandmiljøplanerne igennem de seneste 20 år. Derudover kan jeg også oplyse, at fødevareministeren og jeg i februar indgik en aftale om at stramme op på reguleringen af landbrugets miljøpåvirkning. Årsagen til dette initiativ var, at EU i 2008 ikke stillede krav om braklægning af landbrugsjord. Aftalen afbøder miljøbelastningen af den reducerede braklægning. Som det også fremgår af regeringsgrundlaget, tager vi desuden fat på evalueringen af vandmiljøplan III og pesticidhandlingsplanen straks efter sommerferien.

Lad mig også sige, at vi i regeringsgrundlaget jo har lagt op til, at der skal afsættes en ny miljømilliard i perioden 2010-2013. Der er dermed skabt et solidt økonomisk grundlag for at gennemføre nye væsentlige initiativer på miljøområdet. Hertil kommer, at vi i løbet af i år skal have fastlagt den endelige udmøntning af landdistriktsprogrammet for 2009-2013. Regeringen har allerede fastlagt et pejlemærke, der hedder; at hovedparten, dvs. 75 pct. af midlerne, skal anvendes til miljø- og naturformål.

Lad mig også nævne miljø og sundhed. OECD's anbefalinger om at udbygge kendskabet til mulige sammenhænge mellem miljøpåvirkning og sundhedsproblemer er en problemstilling, som jeg er meget optaget af. Jeg er derfor også meget tilfreds med, at vi besluttede at oprette et center for hormonforstyrrende stoffer, da vi lavede aftalen om finansloven for 2008. Jeg

fremhæver også gerne, at vi allerede i dag har en bred politisk aftale om en styrket kemikalieindsats, og at vi prioriterer en ny kemikaliehandlingsplan meget højt.

Kl. 15:07

Lad mig også kort nævne energiområdet, for på energiområdet indgik regeringen som bekendt den 21. februar et bredt forlig med samtlige partier her i Folketinget på nær Enhedslisten. Aftalen sikrer bedre vilkår for vindmøller og anden vedvarende energi som biomasse og biogas, men den indeholder også en lang række ambitiøse målsætninger og tiltag til reduktion af energiforbruget, øget energieffektivitet og fremme af energibesparelser i bygninger.

Lad mig til sidst også nævne lidt om de økonomiske styringsmidler, som også fremgår af OECD's anbefalinger. Regeringen er generelt enig i, at miljøomkostninger så vidt muligt skal indarbejdes, og at der skal tages højde for inflationen. Netop derfor har regeringen også indeksreguleret energiafgifterne. Regeringens skattestop er indrettet sådan, at vi kan indføre nye miljøafgifter, når der er behov for det af miljøhensyn. Lad mig bare som eksempel nævne fosforafgiften og afgiften på NO_x som gode eksempler på, at regeringen ikke er bange for at bruge afgiftsinstrumentet, når det er nødvendigt af hensyn til miljøet.

Derudover er det selvfølgelig også vigtigt at slå fast, at det danske skattesystem i øjeblikket er ved at blive analyseret af den nedsatte skattekommission, og derfor har jeg også besluttet, at OECD's anbefalinger skal sendes til finansministeren og skatteministeren, som har ansvaret for Skattekommissionen. Det er et meget vigtigt element i kommissoriet for Skattekommissionen, at den kommende skattereform skal tilskynde privatpersoner og virksomheder til at handle på en miljørigtig måde.

Så med andre ord er der allerede taget en lang række initiativer, og der er også afsat rigtig mange midler til den yderligere udmøntning på natur- og miljøområdet i de kommende års indsats.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til miljøministeren. Den næste er ordføreren for forespørgerne, hr. Per Clausen.

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Per Clausen (EL):

Jeg synes sådan set, man må rose miljøministeren, for det fremgår jo tydeligt af det, miljøministeren siger, at OECD-rapporten ikke har ført til en eneste overvejelse om et eneste nyt initiativ. Nu tilhører Enhedslisten ikke de partier, der mener, at man nødvendigvis altid skal gøre det, som OECD anbefaler – det kan såmænd på en række områder være direkte dumt – men det, der alligevel er interessant, er, at det eneste, ministeren får ud af en rapport, som på en række områder klart beskriver, at Danmark er på et niveau, som ligger under gennemsnittet i OECD, er en bekræftelse i, at det, regeringen har gjort, er godt, og at de planer, som ministeren har for fremtiden, er endnu bedre. Så må man jo nok sige, at den proces, der har været i OECD – og såmænd også den politiske proces, der har været i Danmark, efter at rapporten kom – ikke har sat sig særlig store eller varige spor.

Naturligvis er det fint nok, at miljøministeren har fået anledning til at fremlægge en ny plan. Det må være en af de der to gode ting, der skal frem, når man har en dårlig sag. Det er så Naturplan Danmark, og det, man kan sige om det, er vel, at det er godt, at ministeren nu også er kommet til den erkendelse, at vi har brug for sammenhængende naturområder i Danmark. Miljøministeren er nok en af de sidste, der er kommet til den erkendelse, men det er jo fint, fordi miljøministeren nu engang er miljøminister, og derfor er det jo rart, når han også kommer til en fornuftig erkendelse.

Det, som indimellem er blevet fremhævet kunne være et led i at etablere den her sammenhængende natur, har jo været de såkaldte nationalparker, og miljøministeren har da også i debatten flere gange fremhævet, at det er et svar på nogle af de spørgsmål og problemstillinger, som OECD rejser vedrørende naturen. Nu har vi jo netop i disse dage en meget interessant debat om nationalparker, hvor det jo er meget magtpåliggende for ministeren at understrege, at i forbindelse med nationalparker stilles der ikke et eneste ekstra krav til landbrug og andet erhverv, der måtte være i nationalparkområdet. Så kan man jo godt stille sig selv det spørgsmål, om det lige er den slags nationalparker, OECD tænker på, når de snakker om natur. Jeg tror det ikke. Nationalparker, hvor man ingen krav stiller, fin-

des vist stort set kun i Danmark. Det er klart, at hvis man har det udgangspunkt, at der i nationalparkerne ikke skal stilles nogen krav til de erhverv, der er der i forvejen, ja, så får man jo heller ikke den fremme af biodiversiteten, som man har forpligtet sig til, så får man ikke netværk og spredningskorridorer, og på den måde bliver nationalparkerne i virkeligheden slet ikke et led i at skabe mere natur.

Nu kunne man pege på en række konkrete områder, hvor det ikke går specielt godt for miljø og natur, og man kan også pege på en lang række målsætninger, der ikke er opfyldt – det gør OECD da også i deres rapport – men der er to felter, jeg vil fremhæve her, og som jeg synes er vigtige på det sådan lidt mere generelle plan.

Det første er, om vi overhovedet har en viden, der gør os i stand til at handle og til at lægge planer. Det er overvågningen eller monitoreringen af vores natur og miljø, og her halter det gevaldigt. Vi har tidligere på året haft en lang og ørkesløs debat om den manglende opfølgning på bæredygtighedsindikatorer, en efterladenhed, som miljøministeren undskylder med, at man netop er ved at udarbejde en ny bæredygtighedsstrategi. Det vil sige, at fordi man er gået i gang med at udvikle en ny bæredygtighedsstrategi, så holder man op med at undersøge, hvordan det går med at opfylde de gamle målsætninger og ambitioner. Når det går rigtig fint, så siger miljøministeren, at inde i ministeriet ved man i grunden godt det hele, man har bare undladt at give det en form, så andre mennesker har mulighed for at gå ind og kontrollere og diskutere. Det er i hvert fald en måde at sætte demokratiet ud af kraft på.

Det mest sandsynlige er nok, at den her efterladenhed skyldes, at der ikke er tilstrækkeligt med folk i ministeriet, styrelsen og miljøregionerne til at varetage opgaverne med overvågning og analyse. Vi har jo konstateret, at overgangen fra amt til stat på en række områder førte til reduktion i antallet af ansatte, og vi har også kunnet konstatere efterfølgende, at der gennemføres såkaldte rationaliseringsgevinster. Det har vist sig gennem en række svar på spørgsmål til ministeren – det ved ministeren, det minder han om ved enhver tænkelig lejlighed – at resultatet er blevet, at det bedste, man kan sige nu, er, at man nok lever op til de løfter, man har givet i EU, men noget som helst forsøg på at blive foregangsland er der i hvert fald ikke. Hvis man har det udgangspunkt, at man vil føre en miljøpolitik, som er videnskabelig, så er det al-

ligevel utroligt, at man vil nøjes med en overvågning, der giver en en viden, der lige lever op til de forpligtelser, man har sat sig i.

Den anden ting er det med strategierne. Miljøministeren afviser OECD's kritik af den strategiske miljøplanlægning med, at vi har et decentralt system, hvor arbejdet er uforeneligt med en planlægning af præcise mål og tidsfrister. Det er spændende at se, hvordan regeringen på nogle områder kan planlægge og beslutte, hvordan ting skal foregå i kommunerne ned i enhver detalje, men når det kommer til miljøet, så strider det at have en miljøplanlægning, hvor man har klare målsætninger, hvor man har delmål, og hvor man har tidsfrister, åbenbart imod det kommunale selvstyre.

KL 15:14

Efter Enhedslistens opfattelse er det simpelt hen for tyndt, og den nuværende mangelfulde indsats og rådvildhed, der er i kommunerne – og hvis man ikke kender til den rådvildhed, kan man tage ud og snakke med de mennesker, der arbejder i miljøforvaltningerne ude i kommunerne – fører til, at man i virkeligheden får en situation, hvor man ikke får nogen samlet indsats. I debatoplægget til en ny bæredygtighedsstrategi er der på flere områder ikke lagt op til egentlige mål, man snarere gode hensigter. Det holder ikke i en virkelighed, hvor der ikke er uanede økonomiske ressourcer. Her må både statslige og kommunale aktører presses af reelle målsætninger, ellers kommer vi ingen vegne.

Det er sådan lidt underligt at skulle stå her og tale om, at det er nødvendigt med prioriteringer af ressourcerne – man skulle jo tro, at det var en borgerlig dyd at erkende det – men hvis man i al almindelighed har en laden stå til-politik, er det selvfølgelig ikke nødvendigt med prioriteringer.

Hvis det politiske niveau samtidig skal overbevises om alvoren og oprigtighed i de målsætninger, der ligger bag målene, så skal målene gennemsyre politikområderne bredt, ellers ender vi med en strategi ala en nationalpark hist og en skovplantning her, mens motorvejsudbygninger og kulkrafttilladelser – og kulkrafttilladelserne glemte ministeren jo i sin omtale af, hvor godt det går; det var heller ikke en del af det brede forlig, det ved jeg da godt, men alligevel er det da en vigtig del af regeringens energipolitik – fortsat fører til ødelæggelse af miljø, natur og sundhed.

Så vil jeg bare til sidst igen sige, at jeg synes, det er enestående at kunne konstatere, at en læsning af den her rapport og en diskussion af den

her rapport ikke fører til et eneste nyt initiativ fra regeringens side og ikke en eneste ny overvejelse. Det må da siges at være en slags rekord.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg beder ordføreren om at blive stående, der er en enkelt kort bemærkning. Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 15:16

Jørn Dohrmann (DF):

Nu var hr. Per Clausen inde på oprigtighed. Jeg undres lidt over, at ministeren lige har været på talerstolen, og der var ikke én i salen, der stillede ham et spørgsmål, da man havde muligheden for det. Jeg synes egentlig, at når man har muligheden for at tale med ministeren, skal man også benytte sig af det. Så jeg synes, at man ligesom skal prøve på at spørge, om man ikke kan se, at det er vigtigt, at man også ligesom fortæller om og glæder sig over de anbefalinger, der er givet, der i langt større grad er mindre anbefalinger den her gang end for flere år tilbage, i 1999, hvor der var 51 anbefalinger. Nu er det jo kun 37 anbefalinger. Er det ikke noget, hr. Per Clausen glæder sig over?

Kl. 15:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Inden hr. Per Clausen får lov at svare, skal jeg lige gøre opmærksom på, at da miljøministeren var på talerstolen, var forhandlingen ikke åbnet, og derfor kan man selvfølgelig ikke stille spørgsmål til miljøministeren på det tidspunkt. Forhandlingen åbnede først, da ordføreren for forslagsstillerne kom op på talerstolen. Men nu får hr. Per Clausen lejlighed til at svare.

Kl. 15:18

Per Clausen (EL):

Jeg kan selvfølgelig godt forstå, at hr. Dohrmann undrede sig over, at jeg undlod at stille spørgsmål, når jeg havde muligheden for det, men jeg er tit blevet belært af formænd her i Folketinget om, at man skal overholde forretningsordenen. Det bestræber jeg mig på at gøre, selv om folk selvfølgelig godt kunne have sådan nogle som mig mistænkt for at forsøge at undergrave det system også.

Men til hr. Dohrmanns spørgsmål vil jeg sige: Nej, jeg er ikke imponeret over, at 51 anbefalinger er blevet reduceret til 37, for jeg har sådan set også læst gennemgangen af, hvad der er sket med de 51 anbefalinger, der kom fra OECD sidste gang. OECD er ikke særlig nidkære, for hvis OECD var det, ville de selv gennemgå de 51 og spørge, hvordan det så var gået – og så kunne man formentlig have lagt 45 til de 37.

Jeg tror ikke, at man skal gøre det op på den måde. Jeg synes, at vi skal konstatere, at OECD klart og utvetydigt siger, at når det handler om miljø og natur, ligger Danmark under gennemsnittet i forhold til de øvrige OECD-lande, og det synes jeg ikke er ambitiøst nok.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 15:19

Jørn Dohrmann (DF):

Sådan kan vi jo alle sammen blive klogere i løbet af dagen.

Jeg vil sige: Er det ikke også godt nok at bruge sin taletid på at få udtrykt de ønsker og de ting, man sådan set føler for og gerne vil påvirke, over for ministeren? Jeg følte, at det var sådan en klagesang, hr. Per Clausen kom med i sin tale, uden at anerkende, at det er gået fremad i forhold til den redegørelse, der kom i 1999. I stedet for 51 anbefalinger er der kun 37. Så man kan jo sige, at man, selv om man hedder hr. Per Clausen, vel også burde glæde sig over, at det trods alt går fremad med de her anbefalinger, altså at vi får færre anbefalinger.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:20

Per Clausen (EL):

Det er jo sådan, at på nogle områder er det gået frem, på andre områder er det gået tilbage. Problemet er vel, at der stort set ikke er sket noget fornuftigt på miljø- og naturområdet i de seneste år i Danmark, og det er en af grundene til, at OECD konstaterer, at Danmark er sådan gennemsnitlig i forhold til de øvrige OECD-lande. Det synes jeg ikke er ret godt, og derfor havde jeg ikke meget jubel i min tale.

Så er jeg nødt til at sige til hr. Dohrmann, at det her faktisk er en forespørgselsdebat, der er rettet til regeringen, og jeg forholdt mig til det, der kom fra ministeren. Og da jeg så havde gjort det, var der ikke tid til at folde alle Enhedslistens visioner fuldt ud. Men der kan blive en anden runde i den her debat, hvor jeg kan få anledning til det, for jeg tror såmænd ikke, at der kommer så meget nyt fra ministeren og Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti i debatten, som man behøver at bruge så meget tid på at forholde sig til.

Så konstaterede jeg bare, at OECD-rapporten og de debatter, der har været som opfølgning på det med Danmark, ikke har ført til en eneste ny

tanke, ikke en eneste ny overvejelse hos ministeren. Og nu kan jeg konstatere, at det er det samme med hr. Dohrmann.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål.

Næste ordfører er hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 15:21

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg tror, at hr. Per Clausen bliver meget skuffet over den her debat, for den vil omhandle en lang række nye initiativer, som ministeren jo allerede er kommet med, og som regeringen har taget. Den pessimisme, hr. Per Clausen tager udgangspunkt i i en forespørgsel, han selv har stillet, er jo ikke særlig befordrende for, at vi i fællesskab kan nå frem til nogle fornuftige løsninger. Det er jo nok også derfor, at Enhedslisten stort set aldrig er med i noget forlig sammen med regeringen på det her område.

Men det, det drejer sig om, er den her OECD-rapport. Det er jo en rapport, som laves en gang imellem af OECD, hvor man vurderer, analyserer, snakker lidt med landet, får nogle tal fra det enkelte land, og så skriver man en rapport, hvor man laver nogle beskrivelser af miljøpolitikken, nogle vurderinger og nogle anbefalinger. Det gjorde man i 1999, og man har brugt stort set den samme procedure nu, hvor den her rapport er kommet i 2008. Der er ros, der er meget ros. Der er nogle overordnede vurderinger og indfaldsvinkler til den danske miljøpolitik, og så er der nogle anbefalinger. Der er 37 anbefalinger. Og så er der søreme nogle, der siger, at sådan nogle anbefalinger er en kritik af regeringens miljøpolitik. Altså, det at anbefale noget behøver jo ikke at være en kritik, for det, OECD også siger i rapporten, er, at det egentlig går meget godt i Danmark.

Vi har en lang række gode initiativer på vandområdet, på drikkevandsområdet, hvor vi har godt, rent drikkevand, grundvand. Vi har taget nogle gode initiativer på vandmiljøområdet med vandmiljøplaner. På luftområdet siger man, at det også på nogle områder er en solstrålehistorie, fordi man har fået nedbragt forureningen på luftområdet, men der er to områder, nemlig med partikler og NO_x'er, hvor det står svært til. Det er jo interessant nok, at det lige netop er på det område, hvor regeringen så har taget fat og også i fremtiden ønsker at tage fat,

nemlig for at få nedbragt partikelforureningen og få nedbragt udslippet af NO_x.

Derfor må jeg sige til hr. Per Clausen allerede nu, og nu tager jeg alle de andre ting med også, at det jo er klart, at hr. Per Clausen ikke kan se nye initiativer. Det er jo altid det, der er problemet. Hr. Per Clausen følger ikke med på miljøområdet og de initiativer, som regeringen tager. Og når det nu er sådan, at OECD anbefaler det, som regeringen faktisk er i gang med på en lang række områder, er der vel ingen grund til at begynde at tage yderligere nye initiativer, når OECD egentlig er meget godt tilfreds med det, der foregår i Danmark.

Man snakker også om økonomien, grønne afgifter. Danmark er et af de lande i verden, som har det mest udbyggede system med grønne afgifter eller det, man kalder grønne afgifter og energiafgifter, altså miljø- og energiafgifter, og der er nedsat en kommission, som skal kigge på skatteomlægninger.

På naturområdet har regeringen først sat 1 mia. kr. af, og der udmøntes i øjeblikket 568 mio. kr. – tror jeg, det er i hvert fald lige deromkring – og der er planlagt 1 mia. kr. mere på naturområdet, på miljøområdet i de kommende år.

Vi har en fin overvågning. Det er rigtigt, som hr. Per Clausen og andre har sagt, at der på et tidspunkt så ud til at blive skåret ned på det område, men jeg går ud fra, at hvis man følger med på det her område, ved man også, at der er tilført miljøcentrene flere ressourcer, sådan så de faktisk kan udføre en bedre overvågning, end hvis der var blevet skåret ned på området. Så det er da ustyrlig positivt.

Så har vi jo lavet en energiplan i relation til hele klimaproblematikken, en bred energiaftale – ja, nu er Enhedslisten ikke med, og det taler jo for sig selv, men alle andre partier er med – hvor vi skal udmønte alle de ting, der er blevet vedtaget der. Så det er svært at se, at der ikke sker noget nyt. Det, der er problemet i OECD's rapport, er, at man ikke har taget nogen af de nye ting med, og hr. Per Clausen burde ringe og fortælle dem, at det ikke var så smart. De mangler at have den ene milliard kroner med, som vi har bevilget og den anden milliard kroner, som kommer senere.

Jeg skal på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Ny Alliance fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der i regeringsgrundlaget lægges op til en væsentlig miljøindsats på en lang række punkter, som OECD's anbefalinger vedrører, herunder bl.a. vand og natur.

- regeringen vil afsætte yderligere 1 mia. kr. til miljøindsatsen i perioden 2010-2013
 - regeringen har nedsat en skattekommission, og
 - regeringen har iværksat et arbejde med opfølgning på Infrastrukturkommissionens rapport.
- Folketinget konstaterer videre,
- at der er indgået et bredt politisk forlig på energiområdet
 - at der i finanslovaftalen for 2008 er afsat ekstra midler til miljø og sundhed, til friluftslivet og til nationalparker.

På den baggrund tager Folketinget miljøministerens redegørelse på miljøområdet til efterretning. Folketinget opfordrer miljøministeren til at foretage en midtvejsevaluering af opfølgningen på OECD's anbefalinger og præsentere den for Folketinget inden udgangen af 2011.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 50).

Kl. 15:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget konstaterer, at der i regeringsgrundlaget lægges op til en væsentlig miljøindsats på en lang række punkter, som OECD's anbefalinger vedrører, herunder bl.a. vand og natur.

- regeringen vil afsætte yderligere 1 mia. kr. til miljøindsatsen i perioden 2010-2013
 - regeringen har nedsat en skattekommission, og
 - regeringen har iværksat et arbejde med opfølgning af Infrastrukturkommissionens rapport.
- Folketinget konstaterer videre,
- at der er indgået et bredt politisk forlig på energiområdet
 - at der i finanslovaftalen for 2008 er afsat ekstra midler til miljø og sundhed, til friluftslivet og til nationalparker.

På den baggrund tager Folketinget miljøministerens redegørelse på miljøområdet til efterretning. Folketinget opfordrer miljøministeren til at foretage en midtvejsevaluering af opfølgningen

på OECD's anbefalinger og præsentere den for Folketinget inden udgangen af 2011.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 50).

Der er så lige fire korte bemærkninger til ordføreren. Den første er fra fru Ida Auken.

Kl. 15:28

Ida Auken (SF):

Hr. Eyvind Vesselbo fremhæver, at OECD-rapporten rummer ros og anbefalinger til Danmark, og kan så ikke forstå, at vi andre taler om, at den også rummer kritik. Derfor vil jeg lige læse bare et par tilfældige sætninger op fra den her rapport, og så vil jeg høre hr. Eyvind Vesselbo, om ikke det kan betegnes som en kritik:

»En femtedel af danskerne lever med en utilfredsstillende luftkvalitet.«

»Danmark har dog stadig problemer med vandkvaliteten, især i søer og kystområder ... men også i åer og grundvand.«

»Landbruget ..., urbaniseringen og øget infrastrukturudvikling har forsat en negativ indvirkning på naturen og den biologiske mangfoldighed.«

»Danmark står imidlertid over for mange miljømæssige udfordringer som følge af ikke-bæredygtige forbrugsmønstre.«

»Til trods for, at det danske samfund er rigt, og levestandarden er høj, er der flere sundhedsindikatorer, som giver anledning til bekymring. Således er den gennemsnitlige levealder forholdsvis lav, dødeligheden for visse kræftformer er blandt de højeste i OECD-landene, og omkring 20 % af befolkningen er ramt af allergi og åndedrætslidelser.«

Kl. 15:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:30

Eyvind Vesselbo (V):

Det er klart, at hvis det var sådan, at der aldrig havde boet mennesker her på jorden og vi ikke havde brugt af de ressourcer, der er, og ikke levede på den måde, vi gør i det her samfund, dog under hensyntagen til natur og miljø, så kunne man opfatte det her som en kritik. Men jeg kan ikke opfatte det, der fremføres her, som en kritik, for det er en konstatering af, at sådan er situationen i dag, fordi vi lever på den måde og har gjort det i mange år, og derfor kommer de her ting til at foregå på den her måde.

Det er jo også derfor, at man i OECD-rapporten giver nogle anbefalinger – 37 anbefalinger – til at forbedre vilkårene, men det er jo ikke nød-

vendigvis en kritik. Det er bare en konstatering af, at sådan er situationen, og nu skal vi gøre noget for at gøre det bedre. Og det, regeringen siger, er netop, at det er vi i gang med.

Hvis der er nogen ting i rapporten her, som kan gøre, at vi kan tage yderligere initiativer, er der jo ikke nogen, der vil forhindre det.

Kl. 15:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Ida Auken.

Kl. 15:31

Ida Auken (SF):

Nu er den her OECD-rapport jo en vurdering af den danske miljøpolitik, og derfor må den nødvendigvis indeholde ting, som de siger vi gør godt, og indeholde ting, som vi gør mindre godt eller måske ligefrem dårligt. Det er det, som jeg vælger at definere som kritik – hr. Eyvind Vesselbo kan kalde det anbefalinger, hvis han vil.

Er det ikke kritisabelt, når vi nu kan gøre noget ved det, er det så noget, vi bare skal acceptere, at 1 million danskere lever i uacceptabel luftkvalitet? Skal vi bare trække på skuldrene og sige: Nå ja, men der lever jo mennesker i Danmark, og så har vi luftforurening, vi har godt nok 20 pct. af befolkningen, der har allergi, vi har en af de højeste kræftdødeligheder, og vi har voldsomme luftforureningsproblemer? 1 million danskere i uacceptabel luftkvalitet, er det noget, man bare skal trække på skuldrene ad og sige: Nå ja, whatever, der lever mennesker i landet, og så ser det sådan ud?

Kl. 15:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:31

Eyvind Vesselbo (V):

Næ, jeg mener faktisk ikke, at man bare skal sætte sig ned og lade som ingenting. Det er jo derfor, jeg siger, at der kommer de her anbefalinger og man konstaterer, at der er et problem. Vi ved godt, at der er det her problem, og derfor gør vi noget ved det. Se, det er jo det sidste punkt, fru Ida Auken enten ikke vil høre eller ikke vil forstå. Regeringen prøver faktisk at gøre noget ved det her. Jeg nævnte faktisk i min tale, at der var to områder, der udgjorde et problem på luftområdet, det var partikelområdet, og det var NO_x, og at det vil vi gøre noget ved.

Jeg er fuldstændig enig med fru Ida Auken i, at det er et stort problem, at der lever så mange mennesker med en uacceptabel luftkvalitet, og derfor vil jeg opfordre SF og fru Ida Auken – og også hr. Steen Gade – til at være med i et samar-

bejde med regeringen om at få løst de her problemer. For vi vil gerne have, at der er et bredt samarbejde på miljøområdet. Det nytter ikke noget bare at sidde i salen og sige, at regeringen ikke gør noget. Man kan jo også selv være med til at skubbe på, være med i forlig, være med i samarbejde, og det er vi meget åbne over for.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Steen Gade.

Kl. 15:33

Steen Gade (SF):

Jamen SF er såmænd med i mange aftaler, som vi ikke synes er særlig gode, men dog er lidt bedre, end de ellers ville være blevet, f.eks. den om miljøzoner. Men bliver den nu, som en enig opposition foreslår, og som hr. Eyvind Vesselbo kan komme til at stemme om inden sommerferien, vil vi altså få et virkeligt tiltag både med hensyn til partikler og til NO_x, som løser det her problem. Man kunne jo spørge hr. Eyvind Vesselbo, om han så vil være med til det, som vi ved virker.

Men ellers var jeg noget imponeret over hr. Eyvind Vesselbos ordførertale, for jeg opfattede den næsten som en ansøgning om et af de der meget vellønnede spindoktorjob. Jeg ved så ikke, om miljøministerens spindoktor også får 1,2 mio. kr. om året.

Hvordan har hr. Eyvind Vesselbo det egentlig med det? For nogle år siden var grønne afgifter røde afgifter, og det var meget, meget ondt, forstod jeg. Nu siger man: Jamen vi er kommet ret langt med grønne afgifter. Ja, det er sandelig ikke hr. Eyvind Vesselbos partis skyld, at vi er kommet langt, for man har jo modarbejdet det.

Hvordan har hr. Eyvind Vesselbo det med at skulle skifte – kan man sige – lidt stil her, og kan vi nu stole på, at vi virkelig skal satse på at få en skattereform, der lægger afgifter i større stil på forurening og ressourcer og i mindre grad på arbejdskraft?

Kl. 15:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:34

Eyvind Vesselbo (V):

Nu ved hr. Steen Gade jo godt, at sådan noget med at blive enige om nogle ting opnår man jo ikke ved at kaste et eller andet tilfældigt beslutningsforslag i Folketingssalen og sige: Vil I ikke nok stemme for det? Det drejer sig om, at man sætter sig ned og forhandler, mødes om et bord

og over en kop kaffe og drøfter tingene igenem.

Når man fremsætter et beslutningsforslag, har det jo et helt andet formål, og derfor giver det ingen mening, når hr. Steen Gade spørger mig, om jeg vil stemme for SF's beslutningsforslag på det her område, for der har jo ikke været forhandlet om det. Det er jo bare kastet på bordet: Take it or leave it. Det er jo ikke den måde, man når frem til nogen ting på.

Med hensyn til det andet, nemlig grønne afgifter, var det store problem op igennem 1990'erne, at man bildte befolkningen ind, at de her grønne afgifter var rigtig gode for miljøet. Der var mange mennesker, der faktisk troede, at de grønne afgifter gik til miljøet. Nej, det var simpelt hen ekstraskat, de gik lige i statskassen. Man brugte på et tidspunkt 3-4 mio. kr. på miljøområdet, og der blev opkrævet omkring 32 mia. kr. i energi- og miljøafgifter. Det hang ikke sammen. Vi vil gerne lave miljørigtige miljøafgifter, ting, der går tilbage til miljøet.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Steen Gade.

Kl. 15:35

Steen Gade (SF):

Nu bliver jeg lidt forvirret. Det første, hr. Eyvind Vesselbo prøver at snakke uden om, er jo, at hans parti, regeringen og Dansk Folkeparti har afvist et ændringsforslag til miljøzonestrategien, som ville gøre mere ved NO_x'erne, som hr. Eyvind Vesselbo påpegede var et af de store kritiske punkter, og som ville gøre mere ved partikelforureningen. Nu kommer vi så med det igen, fordi vi forhandlede, fordi vi sad med den tidligere miljøminister, og fordi hun lovede at komme tilbage og diskutere det. Men vi har været nødt til at gøre det på den her måde. Det afslører jo, at den velvilje ikke er så reel, som hr. Eyvind Vesselbo sagde.

Med hensyn til afgifterne må hr. Eyvind Vesselbo da nu sige: OECD mener faktisk, at de grønne afgifter, vi fik i 1990'erne, var meget kloge og virkede. Hvordan har hr. Eyvind Vesselbo det så med at rose OECD's påpegning af afgifterne? Det er jo lige præcis de afgifter, hr. Eyvind Vesselbo tidligere har kritiseret, men det kunne være, man kunne få det vendt, så man nu gik ind for det.

Kl. 15:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:37

Eyvind Vesselbo (V):

Nu må jeg sige til hr. Steen Gade, at det jo ikke er i alle situationer, hvor man forhandler, at man når frem til et resultat, og det kan jo skyldes, at den ene part er så stålsat på sine egne synspunkter og på at få sine egne ting igennem, at der ikke gives noget i forhandlingerne. Det er nok derfor, vi ikke er nået til et resultat. For oppositionen har været så firkantet i sine betragtninger på det her område, at vi ikke har kunnet nå et resultat. Det betyder ikke, at regeringen og Venstre ikke vil forhandle, men man må give og tage i forhandlinger, og det har oppositionen ikke været villig til. Derfor fremsætter man så bare igen det her forslag, som man jo godt ved, da man jo har forhandlet, ikke kan samle flertal.

Med hensyn til de grønne afgifter tror jeg ikke, at regeringen som sådan eller Venstre har været uenig i, at grønne afgifter kunne være en god idé, men det, som jeg personligt har været meget pikeret over, er, at man med de her grønne afgifter på mange områder har snydt den danske befolkning og sagt, at de blev opkrævet for at gå tilbage til miljøet, til gavn for miljøet. Det kan man i hvert fald ikke sige at de alle sammen er.

Jeg synes, det er helt fint, at OECD siger, at man kan bruge de økonomiske instrumenter. Det synes jeg også er godt, men det skal være på en miljørigtig måde, og det var det ikke i 1990'erne.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det næste spørgsmål er fra hr. Per Clausen.

Kl. 15:38

Per Clausen (EL):

Der er en enkelt ting, jeg slet ikke forstår, og det er det, hr. Eyvind Vesselbo siger, nemlig at den politik, regeringen fører nu, går ud på, at grønne afgifter vender tilbage til miljøet. Når man indfører en CO₂-afgift og så lemper energifgifterne, hvordan vender pengene så tilbage til miljøet?

Hvornår har hr. Eyvind Vesselbo ikke hørt repræsentanter for regeringen sige: Vi skal netop ikke bruge penge, der kommer ind ved en bestemt afgift, til et bestemt formål; tværtimod skal det gå i den store pengekasse? Det er jo det, der er regeringens politik.

Hvis hr. Eyvind Vesselbo har en drøm om, at de penge, der nu bliver opkrævet ved energifgifter og grønne afgifter, særlig målrettet bruges i forhold til miljøet, så er det, fordi han har en

drøm; så er det ikke regeringens politik, han beskæftiger sig med.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:39

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen nu er det jo sådan, at der er et skattestop i Danmark og også et afgiftsstop. Og med hensyn til de afgifter, vi indfører på miljøområdet – og det er jo det eneste sted, hvor man kan indføre en ny afgift, nemlig hvis den har et miljømæssigt sigte – skal det bare gøres sådan, at hvis man hæver én afgift på miljøområdet, så skal man sænke en anden, sådan at provenuet bliver det samme. Det er jo det, vi har gjort, bl.a. med fosforafgiften – det er den eneste afgift, vi har indført, mens den her regering har siddet – og den går så tilbage til dem, der betaler den her fosforafgift.

Det er princippet, og det er så det, der er princippet også fremover, nemlig at skal man have en afgift på miljøområdet – og det er miljøområdet, jeg taler om – så skal det selvfølgelig være en miljørigtig afgift, en, som er til gavn for miljøet, og ikke bare en, som vi kan profilere os med, ligesom den tidligere regering, som med støtte fra Enhedslisten bare sagde: Vi opkræver en masse nye penge, og så gør vi en masse for miljøet. Det gjorde man jo ikke; man opkrævede bare en masse penge.

Kl. 15:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:40

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå på hr. Eyvind Vesselbo, at når han siger, at pengene vender tilbage til miljøet, så mener han, at de vender tilbage til erhvervslivet. Det er ikke nødvendigvis helt det samme.

Det andet er, at hr. Eyvind Vesselbo ikke synes, at den her rapport er udtryk for en kritik. Nej, det kan godt være. Hvis det er sådan, at hr. Eyvind Vesselbo synes, det er tilfredsstillende at få at vide, at Danmark på nogle ganske få områder er bedre end gennemsnittet, men på de fleste områder ligger på gennemsnittet eller under gennemsnittet i OECD, og hvis hr. Eyvind Vesselbo mener, at det er godt nok, at det er rimeligt, at det er fint, at det er en god karakter – vi har jo næsten bestået gennemsnittet, det må være godt nok – jamen så er det rigtigt, at der så måske ikke er nogen kritik i den her rapport.

Men har hr. Eyvind Vesselbo ikke større ambitioner? Er det i virkeligheden sådan, at han mener, at når den her VK-regering holder op, så er det, man skal kunne sige om dem på miljøområdet, at de sørgede for, at vi holdt os lige under gennemsnittet?

Kl. 15:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:41

Eyvind Vesselbo (V):

Nej, jeg mener faktisk, at når om mange, mange år – hvis det overhovedet sker – denne regering går af og der kommer et andet flertal, så vil eftermælet være, at vi fastholdt en højst ambitiøs miljøpolitik. Sådan vil det være. For det vil man kunne dokumentere. Og når hr. Per Clausen siger, at vi ligger på et gennemsnit, så kan det godt være, at OECD regner det ud på den måde. Men enhver, der har beskæftiget sig med de her ting, enhver, der har beskæftiget sig med internationale sammenligninger på miljøområdet, ved, at det er en meget svær opgave at gøre det, fordi hvert enkelt land har en forskellig måde at opgøre statistikkerne på. Altså, alle de tabeller, alle de statistikker, alle de tal, der er på det her område, kommer fra det enkelte land, og så sætter man sig ned og laver nogle sammenligninger. Det er meget svært, og derfor er sammenligninger og generaliseringer over landegrænser på miljøområdet næsten umulige. Det, man kan få, er et pejlemærke, men jeg er godt tilfreds med, at vi har vores eget pejlemærke her i Danmark, som viser, at vi er på et meget, meget højt niveau på miljøområdet.

Kl. 15:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Torben Hansen.

Kl. 15:42

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Det er en lidt underlig målestok, hr. Eyvind Vesselbo bruger, for vi kunne i talen høre, at OECD-rapporten ifølge hr. Vesselbo nærmest ubetinget bestod af ros og anbefalinger, men når hr. Per Clausen eksempelvis fremdrager, at OECD-rapporten jo også påpeger, at vi langt hen ad vejen er gennemsnitlige og på mange punkter også ligger under gennemsnittet, så holder det lige pludselig ikke vand mere. Det vil sige, at man kun kan fortolke det, som hr. Eyvind Vesselbo siger, på en sådan måde, at hvor det passer ind i hans kram, og hvor man rigtig tror man kan give den gas, der tror man fuldt og fast på, hvad der står i rapporten. Der,

hvor der så er kritik, der, hvor OECD påpeger, at Danmark ligger på gennemsnittet eller derunder, er der lige pludselig otteogtyve søforklaringer. Er det ikke det, der er realiteten i det, hr. Eyvind Vesselbo står og siger?

Kl. 15:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:43

Eyvind Vesselbo (V):

Næ, sådan forholder det sig ikke, for det drejer sig om to forskellige ting. Det ene er jo, at der er en tekst, som i overordnede termer forklarer, hvordan Danmarks miljøpolitik er. Det er fine og gode vurderinger, der er ros. Så er der, som jeg konstaterede, 37 anbefalinger. Jeg kan jo ikke gøre andet end at sige det, der står i den rapport. Men som hr. Per Clausen nævner, bliver der samtidig foretaget nogle sammenligninger med andre lande, og når jeg har sagt det første, må jeg jo ligesom sige det andet om sammenligningerne mellem landene. Jeg kan jo ikke stå her og sige noget fagligt forkert. Det er fagligt forkert, hvis man drager for vidtrækkende konklusioner af, at Danmark ligger på gennemsnittet, for man kan ikke på en fagligt korrekt måde foretage de her sammenligninger, så de holder.

Kl. 15:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Torben Hansen.

Kl. 15:44

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Jeg er ked af at måtte sige til hr. Eyvind Vesselbo, at det der simpelt hen er udenomssnak. Det korte af det lange er, at hr. Vesselbo forsøger at give befolkningen indtryk af, at alt er godt. Det tager man til sig, og det forsøger man at sprede ud. Så kommer hr. Per Clausen og siger, at der rent faktisk på allerførste side står, at vi ligger på gennemsnittet eller derunder på rigtig mange af punkterne, og det kan man lige pludselig ikke bruge til noget.

I stedet for den her selvros og skamros, der nærmest er kommet fra Venstres ordførers side, og som der jo bestemt ikke er belæg for i rapporten, ville det så ikke have været befordrende for debatten, hvis man havde sagt: Der er nogle ting, der er o.k., men der er også nogle steder, vi kan se vi ligger på gennemsnittet, det skal vi have gjort noget ved, og der er rigtig mange steder, hvor vi ligger under gennemsnittet, og det skal vi også have gjort noget ved? Det havde altså været lidt mere befordrende for den her de-

bat, hvis man rent faktisk havde forholdt sig til de konstaterbare fakta, der er i den her rapport.

Kl. 15:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:45

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det sådan, at jeg meget gerne vil referere rapporter korrekt, og derfor kan jeg ikke referere den, sådan som oppositionen gør det. Jeg refererer det, der står i den her rapport. Det, der nok er problemet for hr. Torben Hansen, er, at han ikke skelner mellem kvantitative og kvalitative data i rapporten. De kvantitative data er dem, som man prøver at sammenligne på tværs af landegrænser, og det er altså, som jeg nu har sagt flere gange, meget svært. Derimod er de kvalitative data mere beskrivelsen af miljøpolitikken og de initiativer, vi tager. Der er altså stor forskel.

Jeg synes da, at det er korrekt af mig, når jeg står her på talerstolen, at fortælle hr. Torben Hansen, at jeg synes, at han skal være lidt mere kritisk, når han læser sådan nogle rapporter, at man ikke skal æde alt, hvad der står. For det kunne godt være, der var nogle nuancer og også noget faglig viden, det var nødvendigt at inddrage for at kunne drage nogle endelige konklusioner af det her. Jeg må jo sige, at selv om jeg roser OECD-rapporten og synes, at den er udmærket, så er det jo ikke en naturlov, at alt det, der står deri, er rigtigt.

Kl. 15:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er et spørgsmål fra hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:46

Benny Engelbrecht (S):

Det virker pudefuld, at hr. Eyvind Vesselbo synes at være så optaget af ordet kritik. Han ønsker ikke selv at bruge det ord i forhold til rapporten, men han er meget parat til, at vi i oppositionen skal læse rapporten kritisk. Det er jo sådan set også det, vi har gjort i denne sammenhæng.

I hr. Eyvind Vesselbos svar til fru Ida Auken lød det nærmest, som om det er uundgåeligt, ja, nærmest gudsgivet, at en million danskere skal leve med uacceptabel luftkvalitet. Spørgsmålet må derfor være, om hr. Eyvind Vesselbo mener, at det er i orden, at så mange danskere lever med uacceptabel luftkvalitet.

Kl. 15:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Eyvind Vesselbo (V):

Altså, jeg ved ikke, om ordføreren ikke hørte, hvad jeg svarede fru Ida Auken. Jeg sagde, at det var uacceptabelt, at der var en million mennesker, der levede under forhold med så forurenede luft i form af både partikler, NO_x'er og andre ting, og at regeringen og Venstre meget gerne vil gøre noget ved det. Jeg forstår ikke helt spørgsmålet. Man kan jo i hvert fald få dokumenteret, hvad jeg har sagt, og høre det igen, og jeg mener, at jeg mindst to-tre gange har sagt, at vi ønsker at gøre noget ved det her, så derfor har jeg svært ved helt at forstå spørgsmålet.

Så må jeg sige, at det sådan set ikke er mig, der har sagt, at OECD-rapporten kritiserer Danmark. Tværtimod har jeg netop sagt, at den ikke gjorde det. Jeg siger bare, at sådan har jeg ikke set det. Jeg konstaterer, at man kommer med nogle anbefalinger. Det er da positivt. Vi kan kigge på dem. Vi kan se, om vi synes, at der er nogle, vi kan bruge. Men sagen er jo, at OECD på nogle områder kommer lidt for sent, for vi er faktisk i gang med at løse en lang række af de ting, som OECD anbefaler at vi løser. Det er da positivt, og det må man da også være glad for i Socialdemokratiet.

Kl. 15:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:48

Benny Engelbrecht (S):

Men er hr. Eyvind Vesselbo ikke enig med mig i, at ordet uacceptabelt i den grad kan opfattes som en kritik? Specielt af en opposition, som læser den her rapport med et kritisk blik, som hr. Vesselbo selv efterlyser, må det da netop opfattes som værende sådan.

Kl. 15:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:48

Eyvind Vesselbo (V):

Nu mener jeg, at hr. Engelbrecht klart dokumenterer, hvem det er, der er fokuseret på kritik. Jeg forstår, at det er meget, meget vigtigt for både Socialdemokratiet og andre partier, at regeringen får kritik. Jeg er mere optaget af, at vi får gjort noget ved det. For det er en konstatering af, at der er et problem, som man har brugt meget tid på at forklare at alle gerne vil gøre noget ved. Hvis oppositionen også vil det, kan vi jo slå pjalterne sammen og gøre noget ved det sam-

men, og hvis oppositionen ikke vil, gør vi det alene.

Kl. 15:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Næste ordfører er hr. Torben Hansen.

Kl. 15:49

(Ordfører)

Torben Hansen (S):

Indtil videre er der i 2008 kommet fire stærkt kritiske rapporter om regeringens miljøpolitik, og det betyder også, at statsministerens mantra om, at ikke en fugl, ikke en fisk, ikke en frø har fået det ringere som følge af regeringens miljøpolitik, falder vingeskudt til jorden. Kritikken er altså ikke fra hvem som helst; den er fra OECD, den er fra Ingeniørforeningen, den er fra Danmarks Miljøundersøgelser, og den er fra de økonomiske vismænd.

Rapporterne kritiserer bl.a., at en million danskere er udsat for urimelig luftforurening, at landbrugets pesticidudledning er stigende, CO₂-udslippet stiger, og der er alvorlige problemer med vandmiljøet i søer, fjorde og kystvande. Endvidere er næsten 80 pct. af de naturtyper, som vi skal beskytte, i dårlig tilstand i Danmark, og det gælder også for næsten 60 pct. af de dyre- og plantearter, som vi også skal beskytte, og naturen har ikke den plads, som den skal have.

Fælles for alle de her rapporter er, at der påpeges, at der mangler klare mål, der mangler delmål og tidsfrister for den biologiske mangfoldighed og naturbeskyttelse i Danmark. Helt konkret kan det oversættes til: Vi ved ikke, hvor vi er, vi ved heller ikke, hvor vi skal hen, men vi tror, at vi sejler den rigtige vej.

Socialdemokratiet vil derfor, at der tages ganske grundigt fat, hvis ikke variationen i dansk natur skal være noget, der skal ansues på gamle billeder og fotografier og ikke ses, høres og duftes i virkeligheden. Der skal derfor være klare mål og delmål, det skal være muligt for offentligheden at følge med i, hvordan det går år for år. Det kunne eksempelvis ske gennem uddeling af miljøsmlays, så det til enhver tid står klart, hvor langt man er i mål opfyldelsen af nye ambitiøse natur- og miljømål.

En femtedel af alle danskere lever med uacceptabel luftkvalitet, og i København overstiger koncentrationen af sundhedsskadelige partikler de fastsatte grænseværdier. Blandt OECD-landene har Danmark nogle af de højeste dødelighedsrater inden for forskellige kræftformer, og op mod en femtedel af danskerne lider af aller-

gi- og luftvejsproblemer. Partikelforurening i Danmark vurderes ifølge Folkesundhedsrapporten Danmark 2007 fra Statens Institut for Folkesundhed årligt at medføre 3.400 for tidlige dødsfald, 160.000 astmaanfald og 2 millioner sygedage som følge af luftvejssygdomme. Man må sige, at der er en arbejdskraftreserve der, som man kan tage fat på ved at få løst luftforureningsproblemerne.

Socialdemokratiet vil på det kraftigste opfordre til, at OECD's kritikpunkt af regeringens miljøpolitik giver anledning til, at der satses langt mere og målrettet på eksempelvis bekæmpelse af luftforureningen i Danmark. Det er simpelt hen uacceptabelt, at hver femte dansker ikke kan trække vejret i ren luft, og derfor har vi jo også foreslået, at der skal være partikelfiltre på alle nye dieselpersonbiler og varebiler, krav om partikelfiltre på alle varevogne i de fem største byer over en 3-årig indfasning, at alle byer ned til 10.000 indbyggere skal kunne erklære sig som miljøzoner og eftermontering af SCR-katalysatorer i miljøzonerne.

Der er både god folkesundhed, og der er god økonomi i det her, og eksempelvis har Miljøstyrelsen jo også beregnet, at der samfundsmæssigt er overskud ved eftermontering af katalysatorer. Så det er bare med at komme i gang!

Socialdemokratiet vil også, at der udarbejdes en national naturplan, som markant udvider omfanget og kvaliteten af naturarealer og skov i Danmark. Det vil betyde flere og bedre beskyttede naturområder, og det skal også konkretiseres, hvordan Danmark stopper tilbagegangen i den biologiske mangfoldighed inden 2010. Ligeledes skal der også skabes natur- og miljøvenlig landbrugsdrift samt gennemføres en markant miljøindsats over for såvel overfladevand som grundvand. Indsatsen lykkes kun, hvis der sikres flere ressourcer, færre næringsstoffer fra landbruget til naturen, bedre overvågning, mere fokus på luftforurening af byernes miljø, mere plads til dyr og planter og færre pesticider. Det er bare for at nævne nogle af områderne.

Socialdemokratiet vil arbejde hårdt for, at det lykkes, således at naturen i Danmark kan udbygges og sikres. For vi kan nemlig godt se, at fisk, fugle og frøer har fået det værre de seneste år, og det kan rapportskriverne fra OECD, DMU, Ingeniørforeningen og Det Økonomiske Råd også, men det kan regeringen desværre ikke.

Jeg skal også på vegne af Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse:

- »Folketinget opfordrer regeringen til
- at videreudvikle rammerne for miljøstrategi og planlægning med specifikke miljøkvalitetsmål samt delmål og tidsfrister,
 - at udarbejde tidsbestemte mål i forbindelse med handlingsplanen for biologisk mangfoldighed og naturbeskyttelse, herunder integration af hensynet til biologisk mangfoldighed i landbrugs-, fiskeri- og andre sektorpolitikker,
 - at udvikle og gennemføre et omfattende planlægningsystem, inkl. planlægning af havanvendelse, med bedømmelse af kumulative virkninger og scenarier for betydningen af klimaforandringer,
 - at nedbringe emissionerne af kvælstofilter og organiske forbindelser fra mobile kilder,
 - at forbedre partikelreguleringen, herunder ved måling af partikelkoncentrationer og -emissioner, at udarbejde emissionsstandarder for brændeovne i boliger, at gennemføre og håndhæve lavemissionszoner i byerne og
 - at udarbejde en plan for bæredygtig transport samt at tilskynde til drift af økonomisk og miljømæssigt attraktive offentlige transport-systemer.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 51).

Kl. 15:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

- »Folketinget opfordrer regeringen til
- at videreudvikle rammerne for miljøstrategi og planlægning med specifikke miljøkvalitetsmål samt delmål og tidsfrister,
 - at udarbejde tidsbestemte mål i forbindelse med handlingsplanen for biologisk mangfoldighed og naturbeskyttelse, herunder integration af hensynet til biologisk mangfoldighed i landbrugs-, fiskeri- og andre sektorpolitikker,
 - at udvikle og gennemføre et omfattende planlægningsystem, inkl. planlægning af havanvendelse, med bedømmelse af kumulative virkninger og scenarier for betydningen af klimaforandringer,

- at nedbringe emissionerne af kvælstofilter og organiske forbindelser fra mobile kilder,
- at forbedre partikelreguleringen, herunder ved måling af partikelkoncentrationer og -emissioner, at udarbejde emissionsstandarder for brændeovne i boliger, at gennemføre og håndhæve lavemissionszoner i byerne og
- at udarbejde en plan for bæredygtig transport samt at tilskynde til drift af økonomisk og miljømæssigt attraktive offentlige transport-systemer.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 51).

Der er ingen, der ønsker at stille spørgsmål. Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 15:57

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil gerne starte med at takke for, at vi får den her forespørgsel om netop sådan et godt emne, og vi bør selvfølgelig alle sammen tage det alvorligt, når det handler om natur og miljø. Vi ved, at der er rigtig mange folk, der også tager det alvorligt, og uanset om OECD kommer med nogle anbefalinger, så ved vi, at der er mange folk, der selvfølgelig gør, hvad de kan, for at naturen får det bedre. Det har regeringen og Dansk Folkeparti også gjort siden 2001, hvor vi fik, man kan i hvert fald sige medansvar for, at det er gået så godt, som det også er gået her.

Vi har allerede hørt mange ting i dag, og de fleste af dem, der fra oppositionens side har udtrykt sig fra talerstolen, er negative. Man glemmer helt, at da venstrefløjen selv havde regeringsmagten i Danmark, fik vi 51 anbefalinger fra OECD, som drejede sig om, at det kunne blive bedre, og at man kunne gøre noget anderledes. Nu er vi så nede på 37 anbefalinger. Det er et enormt stort fremskridt, som jeg ser det, og vi skal da anerkende det og rose hinanden for, at det er gået rigtig godt. Hvorfor er det så gået så godt? Det er jo nok, fordi den miljøpolitik, som bliver ført, bl.a. bliver ført med støtte fra Dansk Folkeparti.

Nogle af de ting, som vi har gjort for at gøre det bedre, er jo bl.a. at lave sådan noget som nationalparker – noget, der ikke havde eksisteret før, men er kommet til, efter at vi fik et regeringsskifte i 2001 – hvor vi giver noget til naturen, hvor befolkningen kan være med til at gøre en forskel, og hvor dyrene får det bedre ude i skoven og i de områder. Vi har samtidig givet

bedre adgang til naturen, vi har f.eks. lavet frivillige aftaler med Danmarks Naturfredningsforening, landbruget, Friluftsrådet og Dansk Skovforening netop for at etablere flere adgange til bl.a. naturen.

Så er der nogle, der siger, at vi nu skal fokusere på alt andet end det, vi allerede har fokuseret på. Det er også rigtigt, vi skal gå videre, vi skal prøve at se på, hvor vi har andre store problemer. Der er det rigtigt, som det også bliver nævnt, at luftforureningen selvfølgelig er et problem, som vi skal have særlig fokus på. Jeg kan bare ikke forstå, hvorfor resten af oppositionen her i Folketinget ikke bakker op om det, Dansk Folkeparti siger. Skal der f.eks. monteres partikelfiltre og den slags ting, så skal det gælde alle lastbiler, der kører ind over grænsen, uanset om de er polsk indregistreret, eller om de er dansk indregistreret. Så gør vi noget ved partikelforureningen, fordi vi jo netop fjerner de partikler, der befinder sig uden for landets grænser, når de kommer ind over grænserne, og vi indfører også det, at skulle man køre bare en meter fra miljøzonen, så har det også påvirkning på de folk, som bor helt inde i centrum af miljøzonen. Mange af partiklerne flytter sig altså fra andre lande, og hvis vi kan være med til at sætte fokus på det her problem, skal vi gøre det.

Så jeg mener, at der er mange ting, vi kunne være med til at gøre bedre, og der er mange ting, som vi allerede har lavet om. Jeg tænker selvfølgelig også på bilbeskatningen, hvor vi, på den måde vi skruede afgiftssystemet sammen, sidste gang vi lavede det om, lagde op til, at folk skulle vælge de mindre forurenende biler. Det er også utrolig vigtigt.

Så må jeg også bare erkende, at Dansk Folkeparti bl.a. har været med til at afsætte den miljømilliard, som vi har brugt, men vi har så sandelig også sagt, at vi fortsætter den linje med en ny miljømilliard til gavn for natur og miljø, hvor vi netop sætter fokus på bl.a. vand og natur. Og som jeg har sagt før, har vi også udpeget nationalparker.

Så det går rigtig godt, og jeg er sikker på, at jo længere tid vi i Dansk Folkeparti er med til at støtte regeringen, jo bedre får naturen det.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja tak. Jeg skal bede ordføreren blive stående, for der er et par korte bemærkninger. Den første er fra hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Per Clausen (EL):

Hr. Dohrmann nævnte nationalparker som et stort fremskridt for naturen og miljøet. Jeg vil bare spørge, om det ikke er rigtigt, at hr. Dohrmann har det synspunkt, at når det handler om nationalparker, må der ikke stilles nogen ekstra krav til landmænd og andre, der driver erhvervsvirksomhed i disse nationalparker, og at man ikke under hensynet til naturen og miljøet må stille nogen krav, som på nogen måde begrænser erhvervslivets muligheder for at udfolde sig.

Kl. 16:02

der og nogle gæs så æder landmændenes korn eller græs, jamen så skal man være parat til at sige: O.k., vi er også parat til at hjælpe jer, hvis I f.eks. skal have noget ekstra foder til jeres dyr. Det skal jo ikke kun være en belastning derude, for så får man kun modstand, og det er jo det, hr. Per Clausen lægger op til, når han kun vil lave stramninger uden at tage en dialog.

Kl. 16:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

En kort bemærkning til fra hr. Per Clausen.

Kl. 16:05

Per Clausen (EL):

Det var jo en lang og meget interessant udredning, der kom fra hr. Dohrmann. Men er kernen i det her ikke stadig væk, at når man f.eks. ude i lokalområderne diskuterer, om der skal stilles ekstra krav til landmænd i en nationalpark, og landmændene siger, at det skal der ikke, mens natur- og miljøorganisationerne siger, at det er nødvendigt, for at vi kan få et resultat her, så siger hr. Dohrmann med hundrede procents sikkerhed og i øvrigt med fuldstændig korrekt baggrund i den aftale og den lov, som er lavet om nationalparker: Nej, der skal ikke stilles ekstra krav til landmændene, for det vigtigste er, at der ikke stilles ekstra krav. Skulle der så være mulighed for at gøre noget af hensyn til naturen og miljøet, er det jo fint nok, men udgangspunktet er altså, at landmændene ikke på nogen måde må udsættes for ekstra restriktioner. Er det ikke kernen i det her?

Kl. 16:03

Kl. 16:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 16:03

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen jeg må bare minde hr. Per Clausen om, at man jo sagtens kan lave frivillige aftaler. Hvis der er nogle, der vil gå foran, kan man jo bare lave en frivillig aftale og sige, at i området her ønsker jeg virkelig at tage nogle strengere forholdsregler over for sprøjtning, eller hvad det nu er, man ønsker at begrænse. Så kan man lave en aftale for området.

Jeg synes også, det er vigtigt at sige, at vi jo ikke behøver at tro hver eneste gang, at bare fordi vi her i Folketinget kommer i tanker om nogle love, behøver de jo ikke ligefrem have en positiv effekt på miljøet. Jeg mindes mange gange, hvor man er kommet med masser af ideer til, hvordan man kunne lave nogle tiltag, og så har det vist sig, at de ikke har fungeret i praksis, enten fordi kommunen har villet noget andet, eller fordi de lokale organisationer måske ikke har spillet med på banen.

Det, der er vigtigt her, er jo, at vi sørger for, at borgerne derude – de, der bærer tingene igennem, interesseorganisationerne og alle de andre – får et medansvar og føler, at de bliver en del af processen, så vi kan få nogle ting gennemført. Derfor tror jeg, det er helt forkert, hvis vi her i Folketingssalen tror, at kun vi kender de rigtige løsninger, og nu skal vi kunne pålægge folk stramninger. Hvorfor ikke give dem medansvar og give dem følelsen af, at de er med til at gøre en forskel?

Hvis der kommer nogle gener, f.eks. på grund af at vi udpeger nogle områder til nationalparker, jamen så er vi herinde også parat til at vise dem, at vi selvfølgelig også hjælper dem igennem den svære situation. Her tænker jeg på, at når man f.eks. udpeger fuglebeskyttelsesområ-

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 16:06

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg må bare sige til hr. Per Clausen, at det er helt forkert forstået, hvis man tror, at ved at have bibeholdt status quo havde man fået meget mere natur og miljø. Så var der netop ingenting sket derude, så havde det bare været sådan, at folk havde gjort brug af de samme produktionsformer i nationalparkens område. Nu har vi sagt: Nu er området blevet nationalpark, det er I blevet enige om og har selv besluttet, og nu kan I også selv bestemme, om I vil gå ind i dialogen om, at her i dette område skal der f.eks. drives økologisk produktion. I kan måske markedsføre jer på, at området her er nationalpark, hvor der måske bliver taget særlige hensyn til klokkeblomsten, eller hvad ved jeg.

Jeg synes, det er utrolig godt, at vi på den måde ad frivillighedens vej får det her ud til

borgerne. Men det sker uden tvang, og jeg må bare erkende, at det synes jeg er den rigtige måde at gøre det på, i stedet for, som hr. Per Clausen lægger op til, bare at indføre det ved tvang. Jeg forstår godt, at de, som før i tiden protesterede mod nationalparker, protesterede højlydt, fordi de følte, at sådan nogle som hr. Per Clausen er kommet fra København og har bestemt, at nu skal vi have nationalparker, men det skal selvfølgelig helst ikke være i vores egen baghave. Jeg er helt sikker på, at frivillighedens vej er den rigtige vej at gå.

Kl. 16:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er også en kort bemærkning fra hr. Torben Hansen.

Kl. 16:08

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Vi har jo netop nu indtil flere gange konstateret, at der rent faktisk er en million danskere, der er udsat for uacceptabel luftkvalitet. Hr. Jørn Dohrmann gør jo også meget ud af, at der skal være lokal opbakning.

Hvad vil hr. Dohrmann sige til et forslag om, at byrådet i alle byer ned til eksempelvis 10.000 indbyggere selv kunne erklære byen for miljøzone og dermed undgå partikelforurening og dermed også få eftermonteret SCR-katalysatorer på store og tunge køretøjer? For det er altså rent faktisk det, der hvert år betyder, at 3.400 mennesker dør, at vi har 160.000 astmaanfald, og at vi har næsten 2 millioner sygedage.

Hvis der nu kommer et forslag om, at det bliver op til byerne frivilligt – at det er en lokal folkelig forankring, at de nu ikke mere vil have luftforurening, at de nu vil lave sig selv til en miljøzone – synes hr. Dohrmann så ikke, det vil være et ganske fremragende forslag, som Dansk Folkeparti kan støtte?

Kl. 16:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 16:09

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg synes, at hr. Torben Hansen lægger det rigtig godt frem. Det er bare alt for slapt. Altså, vi har jo sagt, hvad der skal til, vil jeg sige til hr. Torben Hansen. Det er jo netop, at man går ind i den dialog og siger: Alle de biler, der kommer over den dansk-tyske grænse, eller hvor de nu kommer ind, skal have monteret et partikelfilter.

Det vil vi gerne være med til at indføre, men jeg kan forstå, at hr. Torben Hansen ikke ønsker at sikre dem ude i landområderne. Hr. Torben

Hansen og Socialdemokraterne ønsker ikke at sikre de byer, der har under 10.000 indbyggere, en mindsket partikelforurening. Hr. Torben Hansen ønsker heller ikke at være med til at påvirke, så vi får de andre lande mere engageret i den her debat, og måske tvinge nogle af de udenlandske vognmænd, som hver eneste dag i hundredvis, i tusindvis, kører deres lastbiler ind over grænserne.

Det kunne man jo, hvis man var modig og virkelig ville noget på det her område, som jeg kan forstå at Socialdemokratiet alligevel ikke vil – man vil bare slå sig op på miljøzoner, men rent faktisk gør man ingenting. Jeg må bare sige til hr. Torben Hansen, at vi for lang tid siden også indførte en pulje, som gjorde, at man kunne sige: Vi vil gerne have nogle partikelfiltre monteret, kan vi få et tilskud til det? Ja, der er afsat et tilskud til netop partikelfiltre.

Vi har jo allerede i den her regeringsperiode lagt op til, at der her skal ske forbedringer. Så fra min side må jeg bare sige, at vi har taget nogle ting frem, nogle redskaber frem, som ville gøre, at man kunne mindske partikeludslippet, men jeg kan bare konstatere, at venstrefløjen jo overhovedet ikke vil være med til nogle skrappe sanktioner, kan man kalde det, nogle skrappe initiativer på det her område. Man vil hellere bare have en retorik, som man tror befolkningen hopper på. Men rent faktisk at gøre noget i den yderste konsekvens ønsker man åbenbart ikke fra hr. Torben Hansens side.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:11

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Det er jo ganske fantastisk, at man skal høre på det om retorik fra hr. Jørn Dohrmann. Det var sådan set hr. Dohrmann, der holdt hånden over eller under regeringen i efteråret 2006, sådan at det kun blev til fem miljøzoner herhjemme, hvor den samlede opposition jo sagde, at vi ville meget længere.

Vi ville meget længere, så enten er det, fordi hr. Dohrmann har drejet sig hundrede og firs grader og på et eller andet tidspunkt er blevet så rundtosset, at hr. Dohrmann ikke ved, hvilken retning næsen vender, eller også er det, fordi hr. Dohrmann simpelt hen har glemt, hvad han gjorde i 2006. For da var det sådan set hr. Dohrmann, der holdt hånden over og under regeringen.

Men jeg vil da bare glæde mig over, hvis det er sådan, at Dansk Folkeparti på det her punkt har vendt sig hundrede og firs grader og nu er enig med den venstre side af salen. Det er klart, at vi efter det, vi hørte hr. Dohrmann sige, selvfølgelig hurtigst muligt vil få det afprøvet. Det vil vi glæde os til, og vi vil glæde os over, når vi så i fællesskab kan sætte regeringen i mindretal.

Jeg tror lige, at vi af hensyn til historikken skal huske på, at det altså var hr. Dohrmann, der i 2006 understøttede regeringen, så vi andre ikke kunne komme igennem med det. Det vil da glæde mig, hvis hr. Dohrmann nu har drejet sig hundrede og firs grader, men han må huske på, at man ikke skal dreje for mange gange; det bliver man rundtossat af.

Kl. 16:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 16:13

Jørn Dohrmann (DF):

Det er jo netop det, jeg forstår at hr. Torben Hansen er ved at gøre, for hr. Torben Hansen lytter jo overhovedet ikke til det, jeg siger.

Vil hr. Torben Hansen – nu kan jeg jo ikke rigtig spørge hr. Torben Hansen – f.eks. være med til at indføre et partikelfilterkrav for alle de lastbiler, der kører ind over den dansk-tyske grænse? Nej, det vil hr. Torben Hansen ikke være med til, og derfor må vi bare sige, at det forslag, som hr. Torben Hansen lægger frem her, ikke er godt nok. Det rammer alt, alt for svagt. Man får jo ikke fat i de lastbiler, der virkelig er de store miljøsyndere. Man får ikke fat i de grænseoverskridende partikler, som man får, ja, ind over grænsen naturligtvis, fordi de er luftbårne.

Derfor skal der nogle yderligere ting til, og det skal ikke kun være i de store byer, som hr. Torben Hansen lægger op til. Jeg synes, man skal tage et meget større skridt, og jeg har redegjort for, hvad det er for et skridt; der skal til. Det er jo selvfølgelig, at alle lastbiler får monteret partikelfiltre, uanset om de er indregistreret i Danmark eller udlandet.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den sidste, der har bedt om en kort bemærkning indtil nu, er fru Ida Auken.

Kl. 16:14

Ida Auken (SF):

Jeg har her hr. Jørn Dohrmanns pressemeddelelse om at stille krav om partikelfiltre på alle lastbiler. Det vil jeg sådan set godt være med til,

hvis jeg ikke troede, at det her kommer i karambolage med EU-lovgivningen.

Jeg vil bare høre hr. Jørn Dohrmann: Hvis nu vi finder ud af, at vi på grund af EU-lovgivning ikke kan stille krav til alle lastbiler, der kører ind over vores grænser, vil hr. Jørn Dohrmann så være med til, at vi gør det i miljøzonerne, altså starter der med at stille krav om partikelfiltre til lastbilerne?

Kl. 16:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 16:15

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg er bare nødt til at sige til fru Ida Auken, at vi har den principielle holdning, at vi synes, det skal være alle lastbiler, der kommer ind over den danske grænse. Vi kan ikke se, at det skulle være en handelshindring, for den enkelte vognmand vurderer jo selv, om man vil køre til Danmark, eller hvad man vil.

Derfor mener vi ikke, at det, at EU siger, at det her vil man ikke have, skal lægge en hindring for, at vi kan føre en ordentlig miljøpolitik og tage hensyn til borgerne i Danmark. Vi ønsker simpelt hen, at der kommer partikelfiltre på alle de lastbiler, der kommer ind over grænsen – også for at det ikke bliver konkurrenceforvridende. Det, venstrefløjnen lægger op til her, er jo netop, at det bliver konkurrenceforvridende, altså at de udenlandske lastbiler kan undgå den ekstraregning, det er at få monteret et partikelfilter. Den skævvridning ønsker vi ikke at være med til, selv om det er det, EU lægger op til. Det er bare noget, vi ikke er enige i: at det er den måde, man skal føre landet ud i afgrunden på, kan man sige.

Kl. 16:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Ida Auken for den sidste korte bemærkning.

Kl. 16:16

Ida Auken (SF):

Hvis man er optaget af sundhedsproblemerne i forbindelse med partikelforurening og NO_x'er, skal man lytte til fagkunds-kaben, som siger, at sundhedsproblemerne er i de store byer og især kommer fra trafikken. Så nytter det ikke noget at lave NO_x-afgifter på skibe og landbrug, hvis problemet er med biler og lastbiler i byerne.

Er det ikke at skyde spurve med kanoner, hvis man vil have alle lastbiler til at sætte partikelfiltre på, hvis man kan klare det med dem, der skal ind i byen? De konkurrerer jo kun med andre lastbiler, der også skal ind i byen. Ville det

ikke være et sted at starte? Altså, vi på venstrefløjten får jo tit at vide, at vi må starte et sted, at vi går nogle små skridt sammen.

Det her er et sted, hvor hr. Dohrmann har svært ved at flytte V og K. Det er jo meget tydeligt, at hr. Jørn Dohrmann ikke kan få Venstre og Konservative med på sin meget ambitiøse luftforureningspolitik. Kunne han så ikke gå sammen med SF, Socialdemokratiet, Enhedslisten og De Radikale om at få gjort noget ved det sted, hvor sundhedsproblemerne er, nemlig i byerne, hvor en million danskere lever i uacceptabel luftkvalitet? Her har hr. Dohrmann virkelig magt til at få gjort noget ved problemet. Skal vi ikke gøre det sammen?

Kl. 16:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 16:17

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg synes, det ville være rigtig godt, hvis vi alle sammen kunne være enige om at ville gøre maksimalt for at få luftforureningen minimeret. Det ville vi kunne gøre, hvis vi også fik tvunget bl.a. de udenlandske lastbiler til at køre med partikelfiltre, for efter at have været ind over Danmarks grænse har de stadig væk partikelfilteret påmonteret, når de skal ud igen. Det er jo et valg, de træffer, om, hvorhen i verden de vil køre. Men der vil også ske et mindre udslip, og vi skal tænke på, at mange af de partikler, som jo kommer ind til byerne, er luftbårne. Det vil sige, at de måske bliver udledt et ordentligt stykke væk fra bl.a. Danmark eller væk fra de store byer, men alligevel kommer de ind i byerne.

Derfor mener jeg, at det er vigtigt, at vi får en god politik på det her område, hvor vi siger, at det her altså gælder alle biler, for jeg kan ikke se, at det er bedre, at vi nu får lastbilerne læsset om i 30 små varevogne, kan man sige. Det vil give en masse partikler, som vi overhovedet ikke har styr på, og det mener jeg både vil give en dårlig brændstøf økonomi og mange flere partikler. Det er ikke den vej, vi ønsker at gå.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så siger jeg tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken til fru Ida Auken fra SF.

Kl. 16:18

(Ordfører)

Ida Auken (SF):

Jeg står her med en oversigt, som en af verdens mest anerkendte universiteter, Yale University,

har lavet over, hvordan det går med miljøindsatsen i OECD-landene. Hvis vi lige kigger her, kan vi se, at nr. 2, 3 og 4 på den her liste over OECD-landene er Sverige, Norge og Finland, vores nordiske naboer. Så kunne man jo håbe, at der heroppe på førstepladsen stod Danmark. Det gør der desværre ikke, vi skal helt ned på 17.-pladsen, hvor Danmark ligger og raller sammen med et land som USA, som jo ikke ligefrem er kendt som miljøets forkæmper.

I dag skal vi diskutere OECD's gennemgang af Danmarks miljøpolitik, og det er en rapport, der tegner det samme billede som det, vi ser her fra Yale, nemlig at det ikke går ret godt for dansk miljøpolitik og da slet ikke, hvis man sammenligner os med andre lande.

OECD konkluderer i sin rapport, at Danmarks miljøpolitik kun klarer sig godt på et par enkelte indikatorer, mens vi klarer os dårligt på afgørende områder som luftforurening, hvor en million danskere lever i en uacceptabel luftkvalitet, og på miljøområdet generelt, hvor transport, landbrug, fiskeri og forbrug i dag lægger et voldsomt pres på vores omgivelser og ikke mindst vores natur.

Hvordan kan det så gå så galt, når vi nu har en statsminister og en miljøminister, der i den grad forsøger at brande sig som de grønne? Jo, tidligere sagde vi om den her regering, at den sagde det forkerte, og den gjorde det forkerte. I dag må det hedde sig, at regeringen nogle gange siger det rigtige, men stadig væk gør det forkerte.

Man bruger en masse fine udtryk som miljømilliard og mest miljø for pengene, men i realiteten sker der ikke så frygtelig meget. Det er jo det, vi kan se, når vi får OECD-rapporten. Et eksempel kunne være det skriftlige svar på spørgsmål 146, vi fik til Folketinget forud for debatten i dag, som gennemgår alle OECD's anbefalinger. Her lyder det jo næsten, som om regeringen allerede har ordnet de områder, som OECD kritiserer så voldsomt: Rigtig god til ord, ikke så god til handling. Men lige meget hvordan regeringen vender og drejer ordene, kommer den ikke uden om, at der med den her rapport er rettet en hård kritik mod Danmarks indsats på afgørende områder. Og nej, der er ikke kommet styr på det hele.

Jeg vil her nævne fire områder, som regeringen bestemt ikke har styr på, og som jeg håber ministeren vil kommentere. Vægtigst er nok kritikken fra OECD om, at man ikke længere fører strategisk miljøpolitik. Igen og igen kritiserer

den her OECD-rapport, at der mangler konkrete målsætninger, delmål og tidsfrister i dansk miljøpolitik, som man kan se gå ind og måle regeringen på, så man kan se, hvordan det faktisk går i det her land. Det forhindrer befolkningen, interessegrupper, grønne organisationer og Folketinget i at følge med i, hvad der faktisk sker på miljøområdet i Danmark, og om regeringen nu lever op til de mange fine ord.

Et andet område er luftforureningen. Det har vi snakket ret meget om i dag. En million danskere lever i uacceptabel luftkvalitet, bliver syge, får astma, dør, og det problem kan man altså ikke løse med en NO_x-afgift ude på skibene og ude i landbruget eller utilstrækkelige miljøzoner i fem byer. Tværtimod, der er brug for en mere ambitiøs indsats over for partikelforurening og anden luftforurening.

Det tredje område er natur. Alt er sendt til hjørnespark med henvisning til, at regeringen inden udgangen af 2009 vil fremlægge en samlet plan for indsatsen i forhold til Natura 2000-områderne og vandområderne. Dog kan selv ikke denne regering skjule de manglende randzoner, ligesom besparelsen på årets finanslov også gik ud over vand- og naturindsatsen. Vi har også set, at man ved ophævelsen af brak har inddraget naturområder, som er langt større, end hvad man har genoprettet de sidste mange år. Hvis vi spørger ude på landet omkring Silkeborg, kan folk nu se, at værdifulde naturområder bliver pløjet op.

Det fjerde er altså klimaindsatsen, og her er der ganske rigtigt efter enormt meget slid og slæb indgået en energiaftale mellem regeringen og oppositionen, der retter lidt op på de 6 spildte år. Men aftalen er ikke nok. Den indebærer jo ikke engang reduktioner, så vi kan leve op til vores Kyotoforpligtelser, ligesom den gør meget lidt for trafikken. Men det var så langt, vi kunne komme med den nuværende regerings ambitionsniveau på klima- og miljøområdet, og så indgår vi selvfølgelig en aftale, så vi kan få skubbet det her et stykke ad vejen.

Så alt i alt er jeg selvfølgelig glad for, at Enhedslisten har rejst den her debat i dag, så vi får mulighed for igen at prøve at finde ud af, hvad regeringen egentlig vil på miljøområdet. Hvad er det, man vil? Hvad er ambitionerne for dansk miljøpolitik? Hvor er det, man vil hen? Hvornår vil man nå det? Det kan vi overhovedet ikke se, det er en jungle. Hvordan det går i Danmark, kan vi heller ikke finde ud af, fordi vi mangler data på en masse områder. Når der så kommer

en kritik som OECD-rapporten, prøver man at feje den af, som om der ikke er noget i den, der gør, at vi skal lægge vores handlinger om.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Per Ørum Jørgensen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:24

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KF):

Fra Konservatives side er vi glade for, at vi i dag har denne forespørgselsdebat på baggrund af OECD's evaluering af den danske miljøpolitik. Jeg mener, at rapporten udgør et godt og konstruktivt grundlag for at drøfte sundhedstilstanden i den danske miljøpolitik. Jeg hæfter mig særligt ved, at rapporten på mange områder anerkender den danske miljøindsats, men samtidig også skitserer en række udfordringer, udfordringer, der flugter ganske godt med de indsatspunkter, vi fra konservativ side anerkender at der skal ydes en særlig indsats på. Det gælder bl.a. områder som skatte- og afgiftspolitikken, transportsektoren samt natur og biodiversitet.

Vi gik til valg på, at miljømilliarden skulle videreføres, og at miljøet skulle have et yderligere løft ved at bruge flere af landdistriktsmidlerne til grønt miljø. Det var De Konservatives miljøkrav, som nu indgår i regeringsgrundlaget. Vi ønsker at føre en særdeles aktiv naturpolitik, og et af de store indsatsområder bliver at skabe mere bynær skov, mere natur og flere sammenhængende naturområder.

Derfor vil jeg også gerne anerkende ministerens positive tilgang til, at vi får lavet en samlet naturplan for Danmark. Det er noget, vi fra konservativ side også i valgkampen gav udtryk for var et højt prioriteret konservativt ønske. Og jeg vil gerne kvittere for, at ministeren er klar til at gå den vej, og det gerne – meget gerne – i dialog med bl.a. de grønne organisationer, for der kan jeg da virkelig se, at der ligger et perspektiv.

Danmark skal udvikle sig i en endnu grønne retning, hvor vi passer godt på vores vandmiljø og naturområder, og hvor vi forbedrer beskyttelsen år for år. Arealer med skov, åbne naturarealer, enge og lavvandede søer skal udvikles årligt, så vi beskytter naturen og forbedrer levevilkårene for de danske dyrearter. Og vi skal sikre en beskyttelse af vandmiljøet, så der på både kort og lang sigt er adgang til rent drikke-

vand, til friluftoplevelser ved og på vandet og til gode bademuligheder ved kyster og søer.

De danske naturområder skal hænge bedre sammen. Det skal bl.a. opnås gennem flere korridorer mellem forskellige naturområder. Det skaber bedre betingelser for flora og fauna og er dermed til gavn for biodiversiteten. Samtidig ved vi, at det trækker flere mennesker ud i naturen, når natur og skov ligger tæt på, hvor mennesker bor, og når det er let at komme dertil. Derfor vil vi også skabe mere bynær natur, herunder mere skov i tilknytning til vores byer; det giver flere rekreative muligheder.

Som med den gamle miljømilliard vil vi under den nye også afsætte penge til flere partnerskaber, hvor lokale kræfter, organisationer og andre kan samarbejde med statslige myndigheder om konkrete tiltag, aktiviteter og formidling.

Fra 2009 bruger vi 75 pct. af landdistriktsmidlerne til bl.a. at opfylde EU's krav til renere vand: EU's vandrammedirektiv, og til bedre naturområder: habitatsdirektivet. Midlerne skal bl.a. også gå til at udtage landbrugsarealer til at plante mere skov på.

Samtidig har vi afsat 255 mio. kr. i perioden 2007-2009 til fremme af miljøteknologier, som vil nedbringe lugtgener fra landbruget og andre af landbrugets negative miljøpåvirkninger.

Rapporten viser, at netop landbruget har en klar negativ indvirkning på natur og biodiversitet. Og jeg vil gerne sige det meget klart i dag: Hvis ikke landbruget leverer varen i forhold til nedbringelse af pesticider og i forhold til etablering af randzoner ved søer og vandløb, så må vi meget nøje overveje, om vi i fremtiden kan indgå frivillige aftaler med erhvervet.

Landbruget har udtrykt ønske om en øget kornproduktion i Danmark. Det lyder sympatisk nok, men det bliver ikke en realitet, så længe der ikke bliver leveret på de indgåede aftaler. Det bliver først en realitet, når landbruget har dokumenteret, at en øget kornproduktion ikke øger miljøbelastningen, og når vi får klarhed over, om det er samfundsøkonomisk ansvarligt at øge kornproduktionen. Der er nok at tage fat på.

Regeringen imødekommer på en lang række felter de anbefalinger, som OECD kommer med i form af en vifte af forskellige initiativer.

Vi Konservative ønsker et renere og grønnere Danmark og er klar til at sætte handling bag ordene – også i de kommende år. Tak.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg skal bede ordføreren vente et øjeblik, for der er tre, der har bedt om korte bemærkninger. Hr. Torben Hansen er den første.

Kl. 16:29

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Hr. Per Ørum Jørgensen siger det jo klart: Så skal vi overveje om osv. osv. i forhold til, om der kan indgås frivillige aftaler med landbruget. Jeg hører, at det stort set er den samme retorik, som miljøministeren brugte den 6. februar. Og det helt grundlæggende spørgsmål er: Hvor mange dårlige eksempler vil Det Konservative Folkeparti have, før man kommer til den erkendelse, at de frivillige aftaler ikke er tilstrækkelige?

Vi har set, at pesticidforbruget, brugen af gift, er steget hvert år siden 2003. Vi har set, at ifølge den sidste måling, man har, var randzonerne, hvor man skulle være oppe på 30.000 ha i 2009, for et år siden på, var det 266 ha? Det første år havde man nul. Så var man oppe på 100, og så var man oppe på 266 ha. Hvor mange dårlige eksempler vil De Konservative have på, at de frivillige aftaler ikke duer, før man sætter regeeringspartneren stolen for døren og siger, at vi nu skal have bindende aftaler? Eller vil man alligevel ikke have bindende aftaler, men siger det, bare fordi det er lidt mundsvejr og lidt populært at sige fra Folketingets talerstol? For indtil nu har vi absolut ikke set handling, vi har ikke set andet end eftergivenhed år efter år.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg vil lige sige til hr. Torben Hansen, at skal jeg have en titel, foretrækker jeg fru formand frem for hr. formand.

Det er ordføreren.

Kl. 16:30

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak, fru formand. Jeg vil sige det på den måde, at jeg føler, at jeg faktisk har været meget klar i min retorik omkring netop den problemstilling. Vi har to helt konkrete situationer: Vi har etablering af randzoner ved søer og vandløb, hvor vi har et specifikt mål, der hedder 30.000 ha. Det skal nås. Vi har også noget om pesticiderne, som ordføreren også var inde på. Det skal også nås.

Hvis de to ting ikke nås, har jeg meget svært ved at forestille mig, at man igen kan lave en frivillig aftale med Dansk Landbrug. Det er nemlig ikke i orden, at vi politisk tager ansvar, at vi sidder politisk og forhandler aftaler om målsætning

ger på miljøområdet, hvis de mennesker, der skal overholde de aftaler, ikke bare tilnærmelsesvis lever op til det, de lover. Det kan vi selvfølgelig ikke acceptere politisk, selvfølgelig kan vi ikke det.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen for den anden korte bemærkning.

Kl. 16:31

Torben Hansen (S):

Tak, fru formand. Det var jo egentlig forbilledlig klar tale fra hr. Per Ørum Jørgensen. Det er jo lidt, som om hr. Per Ørum Jørgensen siger, at man ikke længere kan forestille sig, at der kan laves frivillige aftaler. Men det helt grundlæggende er, at vi i princippet kunne have forestillet os, at den retorik var kommet fra De Konservative for 1 år siden eller for 2 år siden, for vi har netop set, at pesticidplanen absolut ikke bliver til noget som helst. Brugen af gift herhjemme går den forkerte vej. Vi ser det også med randzonerne, at det absolut ikke bliver til noget som helst.

Det helt grundlæggende spørgsmål er, hvor mange lig der skal på bordet. Hvornår slår man i bordet og siger, at nu er det altså nok? Vil hr. Per Ørum Jørgensen garantere, at hvis vi står her igen til næste år og udviklingen – eller afviklingen om man vil – er den samme, at der altså både er et stigende giftforbrug, og at der ikke er kommet flere randzoner, vil han på vegne af Det Konservative Folkeparti stå på Folketingets talerstol og sige, at vi skal have bindende aftaler med landbruget, for det med det frivillige går ikke mere? Det er det, det drejer sig om. Det har ikke noget som helst med det andet at gøre. Vil hr. Per Ørum Jørgensen, når det kommer til det yderste, være med til det, eksempelvis her i Folketingssalen?

Kl. 16:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 16:33

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes, at jeg meget klart har givet udtryk for, hvad min holdning er til det her spørgsmål. Jeg kan i al min ringhed ikke garantere noget i forhold til regeringen, men jeg kan sige meget klart, at hvis vi laver politiske aftaler på så vigtige områder som etablering af randzoner og på pesticidområdet og folk ikke tager de aftaler alvorligt, kræver det selvfølgelig en anden medicin. Det synes jeg giver sig selv. Jeg vil ikke være

til grin på grund af Dansk Landbrug. Jeg tror ikke, at jeg kan sige det mere klart.

Kl. 16:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er endnu en, der har bedt om en kort bemærkning. Det er fru Ida Auken fra SF.

Kl. 16:34

Ida Auken (SF):

Tak, fru formand. Jeg vil først og fremmest kvittere for virkelig, virkelig klar tale og for en fin ordførertale fra hr. Per Ørum Jørgensen. Jeg vil også kvittere for, at der nu fra konservativ side også er villighed til, som vi har snakket om i et par år, at lave en naturplan for Danmark. Vi har i SF bl.a. talt om Naturplan Danmark i 2, 3, 4 år, så vi vil rigtig gerne være med til at lave den sammen med Det Konservative Folkeparti.

Vi har også i arbejdet med det her sat os nogle konkrete mål for, hvor meget af Danmark, der skal være natur, og det går jeg også ud fra at De Konservative har, når de nu lancerer en naturplan for Danmark. Jeg går ud fra, at man i sådan en naturplan har lavet et konkret mål for, hvor stor en del af Danmarks areal der skal være natur. Jeg vil gerne høre, hvad De Konservative mener på det område.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 16:35

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes, at det i forbindelse med den her debat vil være dumt konkret at fastsætte de her mål. Der er ingen tvivl om, at de her naturplaner både skal indeholde nogle tidsbestemmelser og nogle kvantitative mål, det er der jo ingen tvivl om, men at lægge sig fast på det i forbindelse med denne her debat synes jeg ville være synd både for den forhandling og for den drøftelse, der skal finde sted om spørgsmålet.

Jeg mener, at det, når vi skal etablere naturplaner, skal være i klar dialog med de berørte parter. Jeg fremhævede netop også i min ordførertale, at det i forbindelse med udarbejdelsen af de her naturplaner vil være naturligt at inddrage bl.a. de grønne organisationer.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det fru Ida Auken for den anden korte bemærkning.

Kl. 16:35

Ida Auken (SF):

En af de sætninger, der er blevet sagt meget i dag, er »i den rigtige retning«. Det kan jo betyde

mange ting. Det svarer til, at jeg f.eks. fik en tømmer til at bygge en carport hjemme hos mig – det får jeg nok ikke brug for – og der ikke rigtig skete noget, han satte måske en pind op i ny og næ, og når jeg spurgte, om der skete noget, svarede han, at det går i den rigtige retning. Det er nogle gange sådan, det kan opleves for oppositionen, når vi ser på, hvad det er for en miljøpolitik, der kommer fra regeringens side. Det er derfor, vi er så optaget af konkrete mål, tidsfrister og delmål: Hvornår når vi det her, hvornår kommer vi derhen? Vi er så optagede af det, for at vi ikke bare kan sige, at det går i den rigtige retning.

Det er også derfor, jeg konkret spørger ind til Naturplan Danmark. Det er jo fint nok at sige, at man gerne vil have flere søer, at man gerne vil have grønne korridorer og gerne vil naturgenoprette, men hvis det drejer sig om en lillebitte sø eller en lillebitte korridor og om, at man får en mere til at gå ud i naturen og så siger, at det er i den rigtige retning, synes vi jo ikke, at det er noget stort at råbe hurra for. Derfor vil vi gerne bare have en tegning af, hvilken målestok vi taler om. Vi behøver ikke at sætte faste mål. Det er bare for at høre om ambitionsniveauet. Hvilken målestok taler vi om?

Kl. 16:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 16:36

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg kunne ud fra private ønsker lave mange tegninger til fru Ida Auken. Og så vil jeg sige til fru Ida Auken, at hvis det er sådan, at hun skal have bygget noget derhjemme, så skal hun i hvert fald ikke betale forud, hvis det er sådan, det forholder sig med håndværkerne; det kan være en fordel at afregne, når de så har leveret.

Jeg vil sige det på den måde, at det, der er tilfældet her, måske er en form for utålmodighed hos fru Ida Auken. Når vi laver et tiltag på miljøområdet, så er det jo ikke noget, du ser fra den ene dag til den anden. Det tror jeg også fru Ida Auken fuldt ud er klar over.

Jeg synes egentlig, man fra oppositionens side bør kvittere for, at vi fra konservativ side har fået først den ene miljømiliard presset ind i regeringsgrundlaget; det var ikke uden sværdslag, det lykkedes. Nu har vi fået forlænget det, miljømiliarden, vi er oven i købet kommet igen med et krav om, at 75 pct. af EU's landdistriktsmidler skal gå til miljø.

Det synes jeg egentlig man skal kvittere for i stedet for, for så er midlerne netop til, at vi i fællesskab kan gøre en forskel i forhold til miljøet i Danmark, og det er fremadrettet, det er konstruktivt, og det er godt.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja tak. Hr. Steen Gade har også bedt om en kort bemærkning.

Kl. 16:38

Steen Gade (SF):

Jeg forstod på hr. Per Ørum Jørgensen, at man har kæmpet for at få miljømiliarden; jeg forstår, at man har kæmpet med Venstre, for det er jo ikke oppositionen, der har været imod den.

Men det, jeg gerne vil have hr. Per Ørum Jørgensen til at uddybe, er, hvad der egentlig ligger i en miljømiliard fra 2010 til 2013, som miljøministeren også pralede af. Altså, sådan som den såkaldte miljømiliard har fungeret, så er det jo 250 mio. kr. om året, bl.a. for at reparere på en nedskæring, der har ligget tidligere, og vi er jo slet ikke oppe på niveau endnu.

Men er det ikke rigtigt, at det, når den forlænges fra 2010 til 2013, så er status quo, som fortsætter til 2013, i en mindre udgave, fordi priserne stiger og der er inflation osv., sådan at det, der nu bliver talt om, som om det er et stort fremskridt, er det samme, knap nok, som vi har haft sidste år og forrige år?

Kl. 16:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 16:39

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu var det jo ingen given sag, at miljømiliarden skulle videreføres, men det var så et konservativt krav i valgkampen.

Men det, hr. Steen Gade jo også skal huske, er, at der bliver et klart og markant løft, når det gælder EU's landdistriktsmidler, hvor 75 pct. bliver øremærket til miljøområdet.

Jeg synes egentlig, at man burde se på de ting som en sammenhæng, altså hvad der samlet set bliver brugt på miljøområdet, og det synes jeg egentlig hr. Steen Gade skulle kvittere for, for det muliggør jo netop – det muliggør jo netop – at vi er i stand til også i praksis at gennemføre en national naturplan her i Danmark.

Kl. 16:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Steen Gade for anden gang.

Kl. 16:39

Steen Gade (SF):

Jeg vil sige, at de beløb, som hr. Per Ørum Jørgensen nævner, altså ikke gør, at vi kommer til at undgå anmærkninger fra OECD næste gang, hvis vi er på *det* niveau.

Men jeg forstår faktisk, at hr. Per Ørum Jørgensen bekræfter, at den meget opreklamerede forøgelse af miljømilliarden fra 2010 til 2013 er en fortsættelse af det, vi har i dag, og som vi havde sidste år, og som vi godt ved er for lidt, og for øvrigt bliver det lidt mindre på grund af inflationen. Og så ved vi det, det er ikke noget særligt, det er det, vi har i dag.

Det andet, jeg så vil sige til hr. Per Ørum Jørgensen, og det er med hensyn til landdistriktsmidlerne, er, at vi jo er helt enige i den kamp om at bruge så meget af landdistriktsmidlerne.

Så vil jeg bare, sådan for at vi også skal have hele sandheden frem, sige: Har hr. Per Ørum Jørgensen så fortrudt, at Danmark sagde nej til den mulighed, vi havde i EU, for at tage 1,4 mia. kr. om året og give til naturformål, men som den danske regering – imod oppositionens ønsker – sagde nej til?

Kl. 16:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 16:41

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu tror jeg ikke, vi gavner det danske miljø ret meget ved at fortryde en masse ting. Det, jeg hæfter mig ved og glæder mig over, er, at vi får løftet landdistriktsmidlerne med op til 75 pct., for det betyder faktisk, at der bliver et sted mellem 800 mio. og 900 mio. kr. til investering i et bedre miljø og et renere Danmark, og det er konstruktivt og fremadrettet.

Der er nok mange ting her i livet, man kan fortryde. Men jeg synes da, det er konstruktivt at se på, hvad der er til rådighed, og der er virkelig basis for at lave nogle gode og konstruktive tiltag og gerne sammen med så mange af Folketingets partier som overhovedet muligt.

Kl. 16:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er et par korte bemærkninger mere. Den første er fra hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:41

Benny Engelbrecht (S):

Nu handler denne forespørgsel jo om den kritik, der er rejst fra OECD's side. Vi fik at vide under Venstres ordførers tale, at der ikke er tale om kritik, men derimod om anbefalinger, så lad os tage

udgangspunkt i de anbefalinger, der ligger i OECD's rapport.

Jeg har specielt hæftet mig ved den diskussion, der har været tidligere, også her i salen, om grønne afgifter, som vi oven i købet har fået at vide ikke bare skal være grønne, men oven i købet skal være begavede. Det lyder jo rigtig tiltalende, hvis man kan lave begavede og intelligente grønne afgifter, og jeg vil godt høre en lille smule mere om ordførers udgangspunkt på det område, ikke mindst med udgangspunkt i OECD's anbefaling om at indføre roadpricing, altså intelligente trængselsafgifter.

Kl. 16:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 16:43

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg tror ikke, jeg kan komme det ret meget nærmere, end at vi har en kommission, der kigger på de ting. Men spørgsmålet om miljøafgifter synes jeg faktisk er meget fornuftigt, også i forhold til at man nu endelig ikke skal sammenligne med 1990'ernes ublu brug af afgifter over for det i forvejen skatteplagede Danmark.

Hvis man laver nogle afgifter, som giver folk incitament til en fornuftig adfærd i forhold til klimaudfordringen og til at bevare miljøet, synes jeg, det er fornuftigt, hvis man samtidig sænker skatten på arbejde, for de to ting skal selvfølgelig følges ad. Det er jo en forudsætning, at der også ryger nogle penge tilbage, ud til borgerne, for at skattestoppet kan balancere, og det ligger mig meget på sinde, at hvis vi hæver en afgift, skal vi også kompensere borgerne, eventuelt ved at sænke skatten på arbejde, hvad vi Konservative jo er kommet igennem med nogle gange.

Kl. 16:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Benny Engelbrecht, anden gang.

Kl. 16:44

Benny Engelbrecht (S):

Skal jeg forstå hr. Per Ørum Jørgensen sådan, at De Konservative mener, at spørgsmålet om roadpricing naturligt hører hjemme i Skattekommissionen og i dens arbejde?

Kl. 16:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 16:44

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det kan man jo fundere meget over. Nu har vi en kommission, der arbejder med de her ting, og

jeg synes faktisk, det er fornuftigt, at man har nedsat denne kommission, der skal se på, hvordan vi får sænket skatten på den sidst tjente krone, og samtidig gøre sig nogle overvejelser om, hvordan man miljømæssigt og klimamæssigt kan gøre en forskel i forhold til afgifterne, altså om vi kan gøre det bedre. Det synes jeg egentlig er fornuftigt, og det vil være total mangel på respekt for kommissionens arbejde, hvis man ikke lader den arbejde og komme med sine anbefalinger og så derefter tager bestik af, hvad den er nået frem til.

Kl. 16:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den foreløbig sidste korte bemærkning er fra hr. Per Clausen.

Kl. 16:45

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå på hr. Per Ørum Jørgensen, at han mener, at ethvert politisk udsagn om, hvad der skal blive konsekvenserne af denne kommissions arbejde, er utidigt og upassende. Det må hr. Per Ørum Jørgensen vist diskutere med nogle af sine egne partifæller ved lejlighed.

Men det, jeg vil spørge hr. Per Ørum Jørgensen om, er: Er det i virkeligheden ikke et meget smart nummer, man har lavet med den såkaldte miljømilliard? Først skærer man jo ned på bevilningerne til miljøområdet, og derefter gennemfører man så en delvis kompensation ved at give 250 mio. kr. ekstra om året. Men det gør man kun for 4 år ad gangen, og derfor kan man blive ved med at snakke om en miljømilliard, som om den er ny, hvad den jo i virkeligheden ikke er. Det handler bare om, at man i forhold til niveauet under den tidligere regering bevarer det noget lavere niveau, som man har lagt sig på nu.

Kl. 16:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 16:46

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg tror, hr. Per Clausen med let hovedregning måske også kan finde ud af, hvad resultatet var blevet, hvis det ikke var lykkedes for Det Konservative Folkeparti at få videreført miljømilliarden. Det ville have betydet 250 mio. kr. mindre om året, og derfor er vi rigtig glade for, at det lykkedes os at komme igennem med det krav, så det står i regeringsgrundlaget, samtidig med at det lykkedes at komme igennem med kravet om, at 75 pct. af EU's landdistriktsmidler skal bruges på miljøet. Det er et sted mellem 800 mio.

og 900 mio. kr. årligt, og det synes jeg egentlig hr. Per Clausen skulle glæde sig over. Så meget har hr. Per Clausen eller for den sags skyld Enhedslisten aldrig nogen sinde bidraget med til dansk miljøpolitik og kommer vel heller aldrig til det.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Clausen for anden gang.

Kl. 16:46

Per Clausen (EL):

Nu er hr. Per Ørum Jørgensen jo en ung mand, men så ung er han da vist heller ikke, at hans hukommelse er så kort, som han nu antyder. Men lad nu det ligge.

Jeg kan forstå på hr. Per Ørum Jørgensen, at når Venstre og Dansk Folkepartis ordførere taler om den ene milliard, er det det rene fup, fordi de er blevet tvunget til det af Det Konservative Folkeparti. Men hr. Per Ørum Jørgensen erkender også, at det, de er blevet tvunget til, er at reducere de nedskæringer, som de gennemførte, da den borgerlige regering kom til. Det er så lykkedes hr. Per Ørum Jørgensen og De Konservative at reparere lidt på skaderne, og det synes jeg da også er godt. Men der er bare langt fra det gode, der kan være i det, og så til det her utålelige praleri af denne miljømilliard, som jo bare er de samme penge, der går igen hele tiden.

Kl. 16:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 16:47

Per Ørum Jørgensen (KF):

Altså, jeg tror, vi hurtigt kan blive enige om, at hvis denne berømte milliard – og jeg er glad for, at den er berømt – ikke var der, var der altså også væsentlig færre midler til den miljøindsats, som vi alle sammen lægger vægt på. Det tror jeg der er en vis logik i, også en logik, som kan bevæge sig helt ud på den yderste venstrefløj. Og sammenholdt med, at man får hævet andelen af EU's landdistriktsmidler til 75 pct., altså et sted mellem 800 mio. og 900 mio. kr. årligt, giver det jo virkelig basis for, at vi kan gennemføre mange af de her ting, vi så gerne vil gennemføre, og som vi egentlig har et fælles ønske om, for at sikre et grønnere og renere Danmark.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste er hr. Johs. Poulsen fra Det Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 16:48

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Hvis man skal udtrykke det en lille smule diplomatisk, kan man vel rolig sige, at OECD-rapporten fra januar i sine konklusioner i al fald åbner op for, at der er plads til forbedringer i indsatsen i Danmark for at opnå en bedre miljømæssig tilstand, og også mener, der er plads til forbedringer med hensyn til at anvende redskaber, der er mere effektive end dem, der hidtil har været bragt i anvendelse. Det, man siger i OECD-rapporten, er jo reelt, at Danmark burde være et foregangsland på miljøområdet på snart sagt alle felter, men alligevel har vi ikke en fuldstændig og samlet plan og en samlet tilgang til, hvordan vi mindsker forureningen og skaber den her bedre miljømæssige tilstand.

Der har jo været sagt meget om det bagudrettede i dag. Men som et par ordførere har været inde på, er vi egentlig også i Det Radikale Venstre mere interesserede i at kigge på det fremadrettede og se på, hvad man så kan gøre i den situation, vi står med p.t. Der må jeg jo minde om, at vi fra Det Radikale Venstres side på et af de allervæsentligste diskussionspunkter i OECD-rapporten, nemlig spørgsmålet om brugen af de økonomiske instrumenter – grønne afgifter, eller hvad man nu kan lide at kalde dem – allerede sidste sommer har spillet ud med en samlet plan for en grøn skattereform, således at Danmark, som jo i øvrigt altså OECD anbefaler, kan bruge skattesystemet til at fremme en miljømæssigt rigtig adfærd og også sikre miljømæssige resultater i meget større og meget mere betydeligt omfang, end som situationen er nu.

Så på den måde ligger rapportens anbefalinger om de økonomiske instrumenter jo fuldstændig i tråd med Det Radikale Venstres politik, og vi glæder os altså over, at der trods alt er sket det siden sidste sommer, at regeringen efter valget – i modsætning til hvad de sagde i valgkampen, og i modsætning til hvad de havde sagt tidligere – tilkendegav, at den nu var klar til at kigge nærmere på i al fald elementerne i en grøn skattereform. Derfor er der så nedsat en skattekommission. Kan man ikke med det samme få det sådan, som man gerne vil have det, mener jeg, at der er grund til at glæde sig over, at det i hvert fald er et skridt i den rigtige retning. Vi har en stærk forventning om, at en sådan skattekommissions arbejde så også vil blive udmøntet i en omlægning og en gennemgang af de grønne afgifter i Danmark, herunder energi-

afgifter, afgifter på transportområdet og lignende – en gennemgang, modernisering og forbedring af de grønne afgifter på en sådan måde, at de i langt højere grad vil understøtte en fremme af de miljø- og energimæssige målsætninger, vi har i det her land.

Vi er så i øvrigt enige med Det Konservative Folkeparti i, at et provenu fra en sådan grøn skattereform naturligtvis skal anvendes til at nedsætte skatten på arbejde, for på den måde fremtidsindretter vi også vores land, således at vi bliver mere konkurrencedygtige på det felt. Så der er mange gevinster at opnå ved at bruge de økonomiske instrumenter mere optimalt, end de har været brugt hidtil, og vi er vældig tilfredse med, at OECD så klart peger på, at man bør gå den vej.

Jeg skal måske lige i parentes sige, at det selvfølgelig ikke mindst på transportområdet er helt afgørende, at man får taget de økonomiske instrumenter meget mere i brug for at fremme en omlægning af vores brug af transport. Den kunne blive meget mere miljøvenlig, og det har jeg heldigvis også konstateret at miljøministeren interesserer sig for. Også der er der meget at hente.

Men hvis vi vender os fra den økonomiske del til den mere naturmæssige del og vurderingen af, hvad natursituationen er, vil jeg sige, at vi også hører til dem, der er godt tilfredse med, at miljøministeren nu har udtrykt, at han har en vision om Naturplan Danmark. Vi er såmænd ligeglade med, om miljøministeren vil kalde det sin, bare han udfolder den naturplanvision, som en række partier har fremført i debatten igennem en årrække efterhånden, nemlig ønsket om at få skabt en plan for udvikling af sammenhængende natur i Danmark. Hvorfor er det så så vigtigt? Ja, det er det, fordi det er en første forudsætning for, at vi kan få stoppet tilbagegangen i arter, få skabt bedre vilkår for biodiversiteten og udviklingen og måske endda en forbedring på området. Det er den eneste mulighed for, at vi for alvor kan få beskyttet vores allermost sjældne naturtyper. Det er den første forudsætning for, at vi mere generelt kan få beskyttet natur- og vandmiljø og forbedret vilkårene for de naturtyper. Det er forudsætningen for, at vi kan få skabt sammenhæng og korridorer, som er så vigtige for udviklingen for både dyr og planter, og det er forudsætningen for at få skabt randzoner, genopretning osv.

Det synes vi er vigtigt, og derfor kan vi med det samme melde os på banen og sige, at vi meget gerne deltager i det arbejde. Vi er klar fra før-

ste dag til at udfolde en sådan plan. Det ligger helt i tråd med det, som Det Radikale Venstre sagde helt tilbage i den første Fogh Rasmussen-regerings tid, hvor vi jo bad om en naturplan, som lagde op til at fordoble mængden af natur i Danmark, forstået på den måde, at man definerer skov, ekstensivt landbrug og ubeskyttet natur og får det fordoblet. Vi tror, det her kan være et godt skridt på vejen, og som sagt: Vi er klar til at trække i arbejdstøjet og deltage i udformningen af denne naturplan.

Kl. 16:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Tak til ordføreren. Miljøministeren.

Kl. 16:54

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for debatten, som jeg jo synes har været god på visse strækninger og på andre strækninger har efterladt lidt, som der bør gives nogle kommentarer på.

Den første, der havde ordet, var jo hr. Per Clausen, der holdt en lang og flammende tale om alt, hvad der er gået galt, men så ikke havde tid til at sige, hvad Enhedslisten selv havde planer om at gøre. Jeg tror også, hr. Per Clausen i sin tale kom til at sige, at der intet nyt var overheadet. Derfor har jeg blot taget ordførertalen med, så jeg kan nævne et par af de ting, som jo er helt nye, og som også, om man så må sige, adresserer nogle af de ting, som OECD nævner. Lad mig blot nævne, at jeg flere gange har understreget, at der nu kommer en strategi for bæredygtig udvikling; vi er ved at vedtage en NO_x-afgift; vi har lavet en markant indsats over for luftforurening, bl.a. det initiativ, vi har taget med hensyn til brændeovne; vi har indført en ændring af bilbeskatningen i 2007; der er en infrastrukturekommissionsrapport, som der nu bliver fulgt op på; der er en miljømilliard for 2006-2009; der er en Naturplan Danmark, som flere ordførere også har kvitteret for, og som jeg vil vende tilbage til; der er en ny miljømilliard i 2010-2013; der er et Center for Hormonforstyrrende Stoffer i forbindelse med finansloven; der er et bredt energiforlig, som Enhedslisten dog ikke er en del af; og der er også nedsat en skattekommission. Det er jo en lang række konkrete initiativer, som tager afsæt i nogle af de anbefalinger, som OECD er kommet med, og som jo netop beviser, at vi handler på en lang række af de udfordringer, som vi har foran os.

Men på visse strækninger kan man jo også håbe, at hr. Per Clausen på et tidspunkt søger politisk indflydelse, ligesom det trods alt har

været muligt i indsatsen på kemikalieområdet, hvor det jo lykkedes at få Enhedslisten til at tage et politisk medansvar.

Så har hr. Per Clausen også i debatten nævnt nationalparker. I den forbindelse vil jeg blot glæde mig over, at det jo er en anbefaling fra 1999, som nu er blevet omsat til politisk handling med et meget bredt flertal her i Folketinget. Desværre har Enhedslisten igen været uden for den politiske indflydelse. Men nationalparktankegangen er jo en rigtig god tankegang og også en tankegang, der tager afsæt i, at vi bredt politisk gerne vil markere, at vi har nogle særlige naturområder, hvor vi også gerne vil investere.

Det var så min kommentar til hr. Per Clausen. Så er den socialdemokratiske ordfører, hr. Torben Hansen, optaget af mål og delmål. I den forbindelse vil jeg sige, som jeg også har sagt før, at vi jo der har lagt an til og også sagt, at bæredygtighedsstrategien netop skal give de målsætninger, tidsfrister og konkrete tiltag, som man gerne vil diskutere. Derfor vil jeg også blot nævne det forslag til vedtagelse, som VKO og Ny Alliance har fremsat, og som tager afsæt i, at man i 2011 skal gøre status over for Folketinget. Det er sådan set rigtig fornuftigt, at man ser på, hvordan det så er gået med de 37 anbefalinger, som OECD er kommet med – igen noget, som hr. Torben Hansen burde glæde sig over.

Så var der et par gode og konstruktive indlæg fra bl.a. Dansk Folkeparti ved hr. Jørn Dohrmann, som jeg gerne vil kvittere for, og også fra Det Konservative Folkeparti ved hr. Per Ørum Jørgensen, som igen sætter fokus på, hvor det helt præcist er, vi skal bevæge os hen, og hvad det er for nogle udfordringer, vi står over for.

Så røg vi tilbage i boldgaden for kritik, nemlig da fru Ida Auken havde ordet. Der blev stillet fire spørgsmål, og det første spørgsmål og afsæt i, at vi netop vil have en bæredygtighedsstrategi, som jo er svaret på det, fru Ida Auken taler om i sit spørgsmål. Derudover vil det forslag til vedtagelse, der nu lægges op til, hvor der kommer en afrapportering over for Folketinget, jo også være med til at gøre, at Folketinget bliver orienteret om, hvad det er, vi gør og får implementeret, bl.a. for at følge op på de initiativer, som er skitseret i OECD's rapport.

Som det andet nævner fru Ida Auken luftforurening, og jeg er klart af den opfattelse, at vi skal have en forøget indsats over for luftforurening. Hvis vi ser på de sidste 15 år, kan vi jo glæde os over, at vores luftkvalitet er blevet bedre, men det er ikke nok, vi kan gøre endnu mere, og

det er også derfor, jeg ved flere lejligheder har sagt, at jeg i løbet af kort tid vil præsentere en luftbehandlingsplan – netop fordi der er flere ting, der kan gøres. Hvordan vil så bedst gøre det, skal selvfølgelig også ses i en sammenhæng, så vi får den mest effektive løsning ud fra de midler, vi vælger at bruge.

Kl. 16:59

Den tredje ting, fru Ida Auken nævner, er natur, og der har jeg jo givet et bredt tilsagn i dag om, at Naturplan Danmark bl.a. skal tage afsæt i at være et bud på, hvordan den fremtidige natur skal se ud, også ud fra et sigte, der går længere end blot fra dag til dag. Jeg håber, at det nu lykkes at få et bredt flertal i Folketinget til at kaste sig ind i det arbejde og søge den politiske indflydelse.

Det fjerde punkt var en kritik af klimaindsatsen, og det kan jo virke meget tankevækkende. SF var jo med til at lave en bred aftale på energiområdet her for meget kort tid siden, den 21. februar, og så skal vi ikke meget længere frem, før der kommer en klar undsigelse af aftalen. Jeg må sige, at det for mig står som meget mærkeligt, at man indgår en aftale, som man så kritiserer så kort tid efter. Men det kan der selvfølgelig være forskellige årsager til.

Så vil jeg også gerne kvittere for Det Radikale Venstres hr. Johs. Poulsens meget konstruktive bemærkninger, som jo beviser, at Det Radikale Venstre meget gerne vil søge den politiske indflydelse – det noterer jeg mig selvfølgelig med tilfredshed. Det beviser jo, at Det Radikale Venstre gerne vil søge indflydelsen i modsætning til visse andre partier, som har meget travlt med fejlfinding. Det er selvfølgelig også vigtigt at finde fejlene, men jeg kvitterer for, at hr. Johs. Poulsen også giver opbakning til Naturplan Danmark og det arbejde, som vi står foran.

Det, jeg står tilbage med efter den her debat, er, at jeg glæder mig over, at der er opbakning til den politik, som vi fører. Og jeg synes, at det forslag til vedtagelse, der er præsenteret af VKO og Ny Alliance, har et rigtigt afsæt, også fordi det kombinerer nogle af de ting, som oppositionen har ønsket, f.eks. muligheden for, at man laver en evaluering af, hvordan det så rent faktisk går med de 37 anbefalinger, OECD er fremkommet med.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja tak. Der er en hel række af korte bemærkninger. Den første kommer fra hr. Per Clausen.

Kl. 17:01

Per Clausen (EL):

Miljøministeren lagde meget vægt på, hvem der nu havde været indstillet på at indgå aftaler med regeringen, og jeg forstod, at jo mildere man var i sin kritik af regeringen, jo bedre var mulighederne. Der er vel ikke noget at sige til, at det er sådan, det er.

Men så bare et enkelt spørgsmål til ministeren: Han nævnte, at Naturplan Danmark var det næste store bud, og det sagde han i umiddelbar forlængelse af det med nationalparkerne. Så skal jeg bare høre, om det er miljøministerens opfattelse, at sådan en stor plan, Naturplan Danmark, kan gennemføres, uden at man stiller skærpede miljøkrav til f.eks. landbruget.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:02

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg lægger op til, at Naturplan Danmark tager afsæt i, at vi sikrer en mere sammenhængende natur. Jeg lægger ikke op til, at Naturplan Danmark skal påbyde en lang række nye restriktioner. Jeg lægger derimod op til, at Naturplan Danmark skal inddrage både de grønne organisationer og Folketingets partier og skal tage sit afsæt i en bred folkelig debat om, hvor det helt præcis er, vi gerne skulle være i 2015. Hvad er det for nogle initiativer, der skal tages? Hvad har vi som politisk ambition?

Så Naturplan Danmark er ikke et bud på, hvad der skal komme af restriktive forpligtelser. Det er derimod mit bud sammen med de partier, der ønsker at være med til at se på, hvilke muligheder vi har for at skabe en mere sammenhængende natur og dermed også en større tilgængelighed for den danske befolkning.

Kl. 17:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Clausen for anden gang.

Kl. 17:02

Per Clausen (EL):

Spørgsmålet er, om det der med Naturplan Danmark skal bevæge sig ud over at være symbolpolitik. Der foregår for tiden en ret heftig debatovre i Jylland om, hvilke krav man skal stille i forbindelse med nationalparkerne. De grønne organisationer er sådan set ikke i tvivl. De mener, at hvis nationalparkerne skal komme til at spille en rolle, hvor de for alvor gavner miljø og natur, er det også nødvendigt, at man formulerer nogle krav i forhold til landbruget, som er

skrappere end dem, man formulerer uden for nationalparkerne. Landbruget er uenig, og jeg har forstået, at ministeren også er uenig, og at Dansk Folkeparti er uenig, fordi man i virkeligheden mener, at gode resultater kan opnås helt uden at stille skrappere krav. Og det er måske derfor, jeg har lidt svært ved at forstå, hvordan man skal nå et resultat, når man tænker på de resultater, der ellers er opnået ved hjælp af frivillige aftaler med landbruget om pesticidplaner og lignende.

Kl. 17:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:03

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Det illustrerer jo sådan set meget godt, hvad det er, vi står over for, nemlig at når man så tager nye initiativer, er det aldrig godt nok. Det er jo fair nok, at det i Enhedslistens univers aldrig bliver godt nok, og det må man jo så bare respektere.

I 1999 var det en klar anbefaling om, at der skulle tages initiativer til nationalparker. Så bliver nationalparkerne leveret, og så er det heller ikke godt nok. Jeg synes, at man derimod skulle glæde sig over – og det glæder jeg mig over sammen med et bredt flertal i Folketinget, som nu har interessen i at støtte nationalparkerne – at vi nu har fem unikke områder, hvor vi siger at vi vil gøre en særlig indsats, også for at sikre sårbar natur, for at ekstensivere landbrugsarealer ad frivillighedens vej. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at det er et rigtig godt skridt og et skridt, som Enhedslisten burde være glad for, fordi det jo følger op på de anbefalinger fra OECD, som jeg ved Enhedslisten lægger meget vægt på. Det er så en anbefaling, der stammer fra 1999, men desto mere burde hr. Per Clausen jo være glad for, at der nu er blevet leveret på den anbefaling.

Kl. 17:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 17:04

Torben Hansen (S):

Nu hørte vi jo lige for en lille halv times tid siden den konservative miljøordfører, hr. Per Ørum Jørgensen, reelt sige – fordi jeg bl.a. spurgte til det stigende forbrug af gift herhjemme og de manglende randzoner, som jo er en runde, vi har haft tidligere i dag – at nu så det i hvert fald ud til, at tiden var ved at løbe fra de

frivillige aftaler med landbruget. Sådan forstod jeg det. Så er det helt grundlæggende spørgsmål: Deler ministeren den opfattelse? For vi har set med hensyn til giftforbruget, at det går i den stik modsatte retning af, hvad der egentlig er aftalt, og med hensyn til randzoner er det sådan, at der skulle udlægges 30.000 ha randzone, som skulle beskytte åer og søer, og sidste gang der blev talt op, var der 266 ha. Deler miljøministeren den konservative miljøordførers opfattelse af, at nu ser det ud til at være slut med de frivillige aftaler, fordi de ikke bliver overholdt?

Kl. 17:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:05

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg deler det synspunkt, som hr. Per Ørum Jørgensen jo også har givet udtryk for, nemlig at vi er i gang med at evaluere vandmiljøplan III og pesticidplanen, og at vi i den forbindelse selvfølgelig ser på de værktøjer, der er gældende. Hr. Torben Hansen ved også ganske udmærket, hvad det er for værktøjer.

Jeg har tidligere i dag svaret hr. Torben Hansen, at vi jo også ser på, om vi skal gøre værktøjskassen større for at nå de mål, som vi har sagt vi vil nå, og det er jo 30.000 ha randzone i 2009 og 50.000 ha i 2015.

Så ja, jeg deler den ambition og det mål, at vi nu også skal se på, om vi skal bruge andre værktøjer for at nå det mål, som vi har sat, og det var sådan set det, jeg hørte den konservative ordfører sige, og som jeg også ved at den konservative ordfører tidligere har sagt.

Kl. 17:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Torben Hansen for anden gang.

Kl. 17:06

Torben Hansen (S):

Nu bliver der sagt noget om andre værktøjer, men hvad er det, der gør det så svært for miljøministeren at tage de ord i sin mund, at det godt kan ske, at det ikke længere er tilstrækkeligt med frivillige aftaler? For vi kan jo se, at de ikke bliver overholdt. Jeg synes, det kunne være rart, hvis det var sådan, at ministeren gav udtryk for sin umiddelbare politiske holdning til, at det her åbenbart ikke fungerer, og at man derfor også må se på, om tiden ikke er løbet fra de frivillige aftaler. Det bliver hver gang pakket ind i: Jamen man må kigge på værktøjskassens størrelse.

Da vi for 14 dage siden diskuterede det i forbindelse med emnet luft, kunne man heller ikke

drive en politisk holdning ud af miljøministeren. Det var et spørgsmål om, at der snart kom en luftbehandlingsplan. Og nu skal vi afvente en evaluering af vandmiljøplanen, vi skal afvente en evaluering af pesticidbehandlingsplanen, og vi skal afvente, at der også kommer et forbedret videngrundlag med hensyn til randzoner.

Kunne vi ikke snart få en politisk holdning fra ministeren? For man kan se, at det ikke fungerer. Kunne ministeren ikke sige: Det fungerer ikke; jeg vil som miljøminister sige, at vi ikke længere kan leve med frivillige aftaler, der ikke bliver overholdt, så vi må gå over til bindende aftaler? I stedet for bliver det hele pakket ind i skiftende evalueringer og udskydelser.

Kl. 17:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:08

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):
Der er ikke noget, der bliver pakket ind i, om man så må sige, skiftende forklaringer. Lad mig i forhold til luftforurening sige, at der jo i freddags blev præsenteret et løsningsforslag til, hvad vi kan gøre i forhold til brændeovne – et forslag, som jeg også noterede mig at Socialdemokratiet var ude at støtte, nemlig at vi giver tilskud til, at vi får de mest svinende kedler væk fra de danske hjem. Det er et meget, meget godt tiltag, som jo viser, at ting ikke kun bliver sat i syltekrugken, som hr. Torben Hansen tidligere har sagt, men at der også bliver leveret handling i forbindelse med de udfordringer, vi har.

I forhold til diskussionen om Dansk Landbrug vil jeg sige, at det jo netop er sådan, at de partier, der er med i vandmiljøplan III og også er med i pesticidplanen, allerede er startet på en evaluering af, hvad det så helt præcis er, vi har opnået med de planer, og hvordan vi kommer videre. Så hr. Torben Hansen kan være helt tryk ved, at vi selvfølgelig også kommer til at diskutere, hvordan vi når de mål, vi har sat os, og det tror jeg sådan set også at hr. Torben Hansen må kvittere for, når vi så præsenterer den nye værktøjskasse, som jeg jo gentagne gange i dag har haft lejlighed til at forklare hr. Torben Hansen – ikke indholdet af, men hvor jeg har sagt, at vi overvejer nye værktøjer.

Kl. 17:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den næste korte bemærkning er fra hr. Steen Gade.

Kl. 17:09

Steen Gade (SF):

Jeg undrer mig over, at ministeren synes, at der var nogle, der fokuserede på fejlfinding. Det er der jo sådan set ikke nogen af os her, der har spurgt til. Vi har jo ikke refereret andet end OECD's rapport. Jeg synes egentlig ikke, at det er fejlfinding, men den påpeger jo altså nogle svære mangler i dansk miljøpolitik.

Så skal jeg sige, at den, vi fik for 10 år siden, også påpegede svære mangler. Men det gør det jo ikke bedre. Det gør det jo faktisk værre, hvis der ikke er blevet repareret på det i de der 10 år. Det er jo faktisk et af de store problemer, at der ikke er blevet repareret i de 10 år. Så sagde ministeren, at blandt de helt nye ting, man kunne nævne, var en strategi for bæredygtig udvikling. Ja, det er nyt, at den kommer, men det er da ikke nyt, at den er blevet lovet. Ministerens forgænger som miljøminister tror jeg lovede den strategi i alle de år, hun var miljøminister. Den blev udsat og udsat, og nu får vi den til sommer. Men det er altså ikke første sommer, hvor vi er blevet lovet den. Det viser jo noget om, at den debat, vi har her, og ministerens måde at svare på, på en måde ikke rigtigt går til bidet.

Derfor bliver mit spørgsmål: Hvad er der egentlig galt ved det forslag til vedtagelse, der er fremsat af hr. Torben Hansen, fru Ida Auken, hr. Johs. Poulsen og hr. Per Clausen?

Kl. 17:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:10

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):
Ja, at der ikke bliver gået til bidet, er jeg sådan set meget uenig med hr. Steen Gade i. Jeg synes netop, at der bliver gået til bidet i forhold til en opfølgning, som jeg også har leveret til Miljø- og Planlægningsudvalget på de anbefalinger, der var i 1999. Det er rigtigt, at der var ret mange anbefalinger. Der var jo 51 anbefalinger, som blev givet til den daværende miljøminister. Nu er der så blev givet 37, og de 37 har vi jo allerede taget højde for en opfølgning af, inden de er blevet givet som anbefalinger fra OECD. Det synes jeg også man mangler at kvittere for i debatten, nemlig at der er en lang række tiltag, som vi jo allerede har taget som en konsekvens af, at vi har valgt at prioritere målrettet inden for nogle bestemte områder, bl.a. er den første miljømiliard jo et godt eksempel på det.

Så må jeg sådan set bare sige, at jeg synes, at det forslag til vedtagelse, som VKO og Ny Alli-

ance har fremsat, fint stemmer overens med det billede, som jeg i dag har givet af, hvor vi står i forhold til dansk miljøpolitik, og jeg synes, at det, som er stærkt med den vedtagelse, jo bl.a. er, at der nu kommer en evaluering, hvor man ser på, hvordan fremdriften er i forhold til de anbefalinger, der er givet. Det synes jeg da også er noget, som Folketingets partier bør kvittere for.

Kl. 17:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Steen Gade for anden gang.

Kl. 17:11

Steen Gade (SF):

Det er jo lige præcis den måde, ministeren svarer på, som jeg synes bare viser, at der er dele af ministerens argumentation, som ikke rigtig hører til i virkeligheden: Man har allerede taget højde for OECD's kritik. Jamen noget af det er en gentagelse af en kritik, der var for 10 år siden.

Så kan man sige, hvad betyder »taget højde for«? Betyder det, at man godt ved, at det bliver kritiseret, ja, så er det rigtigt, men at man vil gøre noget, står der ikke noget om i det forslag til vedtagelse – altså ikke noget kontant.

Derfor synes jeg ikke, at ministeren svarer på spørgsmålet, for jeg stillede spørgsmålet, og det er egentlig det, jeg gerne vil høre: Hvad er der galt med de overskrifter og de bud, der er givet fra det meste af oppositionen her i dag? Hvad er der egentlig galt med det? Er det ikke præcis det, der skal til, hvis man skal leve op til OECD's anbefalinger?

Kl. 17:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:12

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Så vil jeg godt gribe fat i noget af det, som jeg jo synes er et svar på det, som hr. Steen Gade spurgte om i første spørgsmål, og som jeg også synes, man skal se i sammenhæng med det andet spørgsmål. Vi har jo nedsat en infrastrukturkommission, der er kommet med en rapport, som leverer en lang række bud på, hvordan vi løser vores trafik- og miljøproblemer. Det er jo så et arbejde, som vi nu også har sat nogle arbejdsgrupper til at se på i forhold til miljøhensyn i den fremtidige transportplanlægning. Derudover har vi også en skattekommission.

Hvad er det så helt præcis, jeg ikke kan støtte i det forslag til vedtagelse, som oppositionen har fremsat? Jamen jeg må bare sige, at når man skal vælge mellem de to forslag til vedtagelse, synes

jeg, at VKO og Ny Alliances forslag er langt stærkere, og det er ikke mindst stærkere, fordi der også er en afrapportering i 2011 om, hvor vi står i forhold til de anbefalinger, OECD har givet. Det er lige præcis det, oppositionen hele dagen har harceleret over og sagt, at det er meget, meget vigtigt, at vi vender tilbage med en opfølgning på, hvordan det så går. Det burde oppositionen – om nogen – være interesseret i at kunne støtte.

Kl. 17:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det næste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Ida Auken.

Kl. 17:13

Ida Auken (SF):

Nu er jeg jo ny herinde, så jeg ved ikke, om man kan komme med et nyt forslag til vedtagelse, for så kunne vi jo i princippet tage vores forslag til vedtagelse og lige tilføje det punkt om afrapportering. Jeg ved ikke, om det er muligt at lave en sammenslutning af de to forslag til vedtagelse. Er det muligt?

Kl. 17:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg får at vide herfra, at man kan tage det forslag til vedtagelse, man har fremsat, tilbage, og så kan man fremsætte et nyt forslag til vedtagelse.

Kl. 17:14

Ida Auken (SF):

Ja. Det vil sige, at vi tager vores forslag til vedtagelse tilbage og tilføjer det punkt fra det andet forslag om afrapportering, og så går jeg ud fra, at ministeren kan stemme for vores forslag.

Kl. 17:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 17:14

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Det kan jeg bestemt ikke. Nu valgte jeg blot at nævne ét af de områder, som jeg syntes var stærkt i det, der står i VKO's forslag til vedtagelse. Derudover afspejler VKO's forslag jo også den virkelighed, som vi lever i, ved en anerkendelse af, at der er taget en lang række initiativer, en anerkendelse af, at der bliver gjort en indsats. Der må jeg sige, at der er der store mangler ved det forslag, som oppositionen har fremsat.

Så jeg kan bestemt ikke støtte oppositionens forslag, men blot konstatere, at VKO og Ny Alliance har et bud på, hvordan man når i mål, også i forhold til at følge op på de anbefalinger, der er givet.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Ida Auken for anden gang.

Kl. 17:15

ge aftaler, som jo er udmærkede. F.eks. er der lavet frivillige aftaler, hvor vi sikrer adgang til naturen. Er det ikke udmærket, at vi på den måde har sikret, at borgerne kan få adgang til nogle af de skønne naturarealer, som vi har i Danmark?

Kl. 17:17

Ida Auken (SF):

Når nu ministeren tillader sig at sige, at der er masser af mangler i vores forslag til vedtagelse, vil jeg gerne bede ministeren være konkret. Det kan man godt forlange af en minister, der har siddet et halvt år – vær konkret: Hvad er det, der mangler, og hvad er der i vejen med de punkter, vi stiller op?

Det er simpelt hen ikke lykkedes hverken hr. Steen Gade eller undertegnede, som har stillet det samme spørgsmål fire gange, at få et svar fra ministeren. Hvorfor kan vi ikke fremsætte et forslag til vedtagelse, hvor vi tager det punkt ind, som ministeren nævner? Ministeren kan vel læse og så sige, hvad der helt konkret er i vejen med det her forslag. Jeg vil vide det helt konkret, ned til bogstavet.

Kl. 17:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:15

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan jo godt blive ved med at svare det samme, og det har jeg sådan set tænkt mig at gøre. Jeg synes, der mangler en anerkendelse af, at der er handlet på nogle af de anbefalinger, der allerede er givet, bl.a. synes jeg, det er vigtigt, at man fokuserer på, at vi har prioriteret en miljømilliard, at vi har nedsat en skattekommission, at vi har nedsat en infrastrukturkommission – alt sammen noget, der jo peger fremad og viser, at vi har bud på løsninger.

Kl. 17:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 17:16

Jørn Dohrmann (DF):

Selv om der står i den her rapport, at der er tale om anbefalinger, vil jeg spørge ministeren, om det så betyder, at det også er lig med, at det går dårligt med miljøpolitikken i Danmark. For så må man spørge, om ministeren er enig i, at det gik endnu dårligere, dengang da den røde blok havde magten. Da var der 51 anbefalinger, nu er der trods alt kun 37. Men det er jo kun anbefalinger. Som jeg forstår det, siger man ikke, at det er ringe.

Ud over det må jeg også bare spørge ministeren, om han ikke er enig i, at der er nogle frivilli-

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:17

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jo, jeg er en meget stor tilhænger af frivillige aftaler. Jeg tror også, det er meget vigtigt, at man for at sikre et bredt folkeligt engagement har frivillige aftaler i natur- og miljøpolitikken. Det er med til at sikre, at folk også på den måde bidrager til at tage et personligt ansvar.

I forhold til de 37 anbefalinger er det da klart, at der er nogle anbefalinger, som man kan gøre noget ved, og som vi også handler på. Der er andre ting, hvor man må sige, at vi allerede har handlet. Og så er der jo også det, der står tilbage: Hvordan er dansk miljøpolitik? Dansk miljøpolitik er jo karakteriseret ved at være stærk og offensiv, hvor vi handler på problemerne, fordi vi har en forpligtelse til det. Og det er der jo heldigvis også et flertal der gerne være med til.

Kl. 17:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jørn Dohrmann for anden gang.

Kl. 17:17

Jørn Dohrmann (DF):

Er det så ikke også godt, at man fremadrettet kan gå den vej med de frivillige aftaler? Og må vi ikke også konstatere, at hvis der så er nogle problemer, er man også i regeringen parat til at kigge på, hvordan man kan gøre det bedre?

Er det ikke også korrekt, at den tidligere regering – det vil sige den røde blok – dengang man udpegede egentlige habitatområder, havde lagt op til, at man ville udpege 198 habitatområder, men at de så blev dumpet i EU, hvor regeringen nu har udpeget 254 habitatområder, som er blevet godkendt af EU? Er det ikke også en tydelig indikation af, at man går den rigtige vej, og at man fører den rigtige politik, og at der selvfølgelig også er masser af gode historier om, at regeringen og Dansk Folkeparti gør en væsentlig forskel i forhold til den røde blok, hvis OECD ville tage de positive briller på og skrive noget positivt?

Kl. 17:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 17:19

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er netop også det, jeg synes er hele baggrunden for den debat, som vi nu har haft, også omkring vedtagelser. Hvis man ser på de to forslag til vedtagelser, er der en stor forskel på dem. Den vedtagelse, som VKO og Ny Alliance har fremsat, tager afsæt i de positive erfaringer og positive forslag, som vi har præsenteret, og som også dokumenterer, at vi fortsat arbejder med at løse vores problemer på miljøområdet. Og det er lige præcis dér, man kan se problemstillingen i forhold til oppositionen, som jo kun er optaget af at se, om glasset er halvt tomt frem for halv fuldt, i stedet for at se på de udfordringer, vi står over for. Det er jo netop derfor, at der er en stor forskel på, hvem der ønsker at handle på problemerne, og hvem der ønsker at påpege problemer uden at levere handling. Og der må jeg sige, at oppositionen i dag stort set ikke har leveret et eneste politisk forslag til at komme videre.

Kl. 17:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ministeren. Hr. Per Clausen har bedt om ordet som ordfører.

Kl. 17:20

(Ordfører for forespørgerne)

Per Clausen (EL):

Jeg synes, at den sidste ordveksling var vældig interessant, for det kom jo frem, hvad der var galt med oppositionens forslag til vedtagelse. Der var det galt, at vi ikke brugte alle de ord, vi har, til at rose regeringens initiativer og politik, og at vi efter at have rost regeringens politik så sagde, at når den nu er fortsat med den politik, så evaluerer vi i 2011, hvordan det er gået med OECD-rapporten. Det, der er galt med oppositionens forslag, er – ud over det altså ikke roser regeringen – at det ikke indeholder nogen konkrete forslag til politisk aktivitet. Jeg må jo nok indrømme, at det, når jeg læser det forslag, som oppositionen ved hr. Torben Hansen har fremsat – og som jeg personligt ikke har vældig mange følelser for – er svært at se, at det ikke indeholder konkrete forslag. Det kan godt være, at det indeholder konkrete forslag, ministeren ikke bryder sig om. Det kan f.eks. godt være, at ministeren ikke bryder sig om at videreudvikle rammerne for en miljøstrategi og at planlægge med specifikke miljøkvalitetsmål samt delmål og tidsfrister. Men det er da et konkret forslag til politik. Og sådan er det jo hele vejen igennem. I modsætning til regeringen og Dansk Folkeparti og Ny Alliances forslag, som jo sådan set ude-

lukkende konstaterer, at her går det godt, og at det skal blive ved med at gå, som det går, indeholder oppositionens altså en række konkrete forslag. Det er det ene.

Det andet, jeg vil sige, er, at det jo var lidt spændende med den her OECD-rapport. Om den nu er en kritik af regeringens politik og af Danmark eller ej, synes jeg sådan set man kan lade ligge. Det, man bare må konstatere, er, at det er en rapport, der siger, at Danmark klarer sig gennemsnitligt og på en række områder under gennemsnittet i forhold til de andre OECD-lande.

Det havde hr. Eyvind Vesselbo jo en gennemgang af, og han mente, at man ikke skulle tage det så alvorligt, for den slags sammenligninger kunne man ikke bruge til noget. Det må vi huske næste gang, der kommer en rapport om folkeskolen eller om et eller andet, hvor Danmark ligger som et eller andet nummer. Så vil vi bare forvente at få at vide af Venstres ordfører, at man ikke kan sammenligne det, og at det ingenting betyder. Det ser jeg selvfølgelig frem til.

Realiteten er jo nok, at selv om man kan sige, at den slags sammenligninger er lidt svære og derfor kan være lidt unøjagtige, er det nok ikke helt forkert, når man på område efter område kan konstatere, at situationen i Danmark ikke er bedre end gennemsnittet, men snarere lidt dårligere. Og så kunne man jo som minister og som regeringspartier vælge at sige: Det er også rigtigt nok, men det var da også skidt i 1999. Så nu skal vi gøre en ekstra indsats – ikke bare for at rette op efter os selv, men også efter de forsømmelser, som den socialdemokratisk-radikale regering måtte have begået i 1990'erne.

Jeg skal medgive, at hvis man valgte den linje, så ville Enhedslisten måske slet ikke være så uvenlig og ufremkommelig, hvad det angår.

Vi har også haft en diskussion om miljømilliarden, som jo – ligesom naturparkerne – indgår som eksempler på alt det gode. Det er fremgået meget tydeligt af debatten i dag, at når vi snakker om miljømilliarden, så snakker vi om en kompensation for nedskæringer, som man så har valgt at give på den ikke usmarte måde, at man giver pengene fire gange og lader, som om det er nye penge hver gang. Det er ikke usmart fundet på, dels at give pengene over 4 år, for så kan man tale om 1 mia. kr. i stedet for 250 mio. kr. – det lyder af mere – dels kan man prale af det hvert fjerde år. Det er en smart metode, som man vel i en eller anden forstand kan frygte at kommende regeringer også vil tage til sig. Men

pointen er, at uanset det er der jo ikke er tale om noget løft i forhold til de bevillinger, der var på natur- og miljøområdet tidligere.

Det sidste jeg vil sige er, at det jo er meget flot, at man vil gennemføre en evaluering. Men det, der står tilbage, når man kigger på ministerens svar på, hvordan man skal måle udviklingen og resultaterne, er, at det måske er noget, der bliver rettet op på i 2010, på trods af at OECD har konstateret, at der er sket en klar reduktion og forringelse på dette område. Indtil da vil niveauet være, som det er nu: utilstrækkeligt. Det er klart, at hvis man har en utilstrækkelig måde at måle på og en utilstrækkelig måde at gøre resultaterne op på, så får man givetvis også en utilstrækkelig evaluering. Forudsætningen for, at evalueringen har nogen mening, er, at man har nogle præcise mål og præcise delmål, og at man derudover også har de redskaber, der skal til for at måle, om man nærmer sig de ønskede resultater. Det kan godt være, at jeg er en uforbederlig kritiker og kværlant, men det er ikke nok for mig, at der kommer en minister i 2011 og siger, at det går rigtig godt.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Den næste i ordførerrækken er hr. Torben Hansen.

Kl. 17:25

(Ordfører)

Torben Hansen (S):

Jeg kan forstå, at ministeren synes, at forslaget til vedtagelse fra oppositionen er svagt og ikke er handlingsorienteret. Det er jeg meget uenig i, det vil jeg gennemgå lidt senere, men jeg vil også prøve at sige lidt om historikken i det her forslag til vedtagelse. Det er jo i går fra undertegnede fremsendt til miljøordførerne hos Dansk Folkeparti, De Konservative, Venstre og Ny Alliance, og jeg kan jo ikke sige, at indbakken direkte er blevet overfyldt med kommentarer om, hvordan man synes man måske i fællesskab kunne strikke noget sammen.

Det, der er endnu mere fantastisk, er, at når man tager debatten i betragtning og også Venstres ordførers tale om, at den her OECD-rapport var ros, at det var anbefalinger, og at man ville tage den positivt osv., så synes jeg, det er ganske fantastisk, at man ikke vil støtte op bag oppositionens vedtagelsesforslag, for hvis man kigger på hvert enkelt punkt og går ind og sammenligner dem med de anbefalinger, der er i OECD's rapport i den danske oversættelse, så er de ord til andet de samme. Det vil sige, at rege-

ringen her rent faktisk havde en mulighed for – og har fået den for næsten 24 timer siden – at gå ind i en debat med os om, hvordan man kunne få det her strikket sammen, sådan at vi rent faktisk her i Folketinget i fællesskab kunne stemme for de 37 anbefalinger – nogle kalder dem kritik, andre kalder dem anbefalinger, så lad os kalde dem anbefalinger – der ligger i OECD-rapporten. Det har man ikke ønsket. Så laver man et afværgeforslag, der er handlingstomt, fordi man åbenbart fra regeringspartierne side ikke vil være med til at stemme for de punkter, som der står i OECD-rapporten, og hvorom man i samme åndedrag siger, at uha, dem har man gjort så frygtelig meget for at opfylde.

Når vi så ser på, hvad det er, der egentlig står i punkterne, så kan jeg forstå, at man ikke synes, det er interessant, men man synes altså heller ikke, at det er handlingsorienteret. Vi skriver: »at videreudvikle rammerne for miljøstrategi og planlægning med specifikke miljøkvalitetsmål samt delmål og tidsfrister«. Det er da handlingsorienteret.

Hvad er det så, der eksempelvis står i det andet forslag til vedtagelse? »Regeringen har nedsat en skattekommission«. Det er der ikke specielt meget handling i, hvis der ikke kommer noget ud af den kommission, men vi har jo set, at der er mange værktøjskasser, der bliver parkeret her i løbet af i dag.

Det, vi også har skrevet i vores forslag til vedtagelse, er, at der skal udarbejdes tidsbestemte mål i forbindelse med handlingsplanen for biologisk mangfoldighed, derunder biologisk mangfoldighed i landbrugs-, fiskeri- og andre politikker. Det er da handlingsorienteret. »At udvikle og gennemføre et omfattende planlægningssystem« er da handlingsorienteret, »at nedbringe emissionerne af kvælstofilter og organiske forbindelser fra mobile kilder« er da handlingsorienteret. Hvad står der om det i det forslag til vedtagelse, der er fra regeringspartierne? Vi tager nemlig fat på det problem, at der er en million mennesker, der har uacceptabel luftkvalitet. Jeg er ked af det. Der står ikke noget i forslaget.

Så hvis man efter det her forsøger at male et falsk billede af, at der ikke er nogen handling i oppositionens forslag til vedtagelse, så tror jeg, at enhver, der går ind og ser, hvad der rent faktisk ligger i de her to forslag, kan se, at det billede, man fra regeringspartierne side forsøger at male, er falsk, og at det forslag, der ligger her fra oppositionen, rent faktisk er handlingsorienteret.

ret, og vi kan jo rolig sige, at det også er i overensstemmelse med OECD's anbefalinger, fordi det rent faktisk er afskrift fra OECD-rapporten.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg skal lige bede ordføreren blive stående. Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 17:29

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil sige tak til hr. Torben Hansen for den redegørelse, han lige har prøvet at give her. Men jeg synes, den er stærkt mangelfuld. Lad os tage de to forslag til vedtagelse. Hvis vi først kigger på regeringens forslag til vedtagelse, kan vi se, at der er afsat en ny miljømiliard, 1 mia. kr. til de initiativer. Når jeg læser oppositionens forslag til vedtagelse, må jeg spørge: Hvor er pengene? Alene at tale om intentioner er jo kun den gamle retorik, som den gamle regering havde, da det var den røde blok, der bestemte. Der var masser af gode skåltaler, men der var ingen penge afsat. Det samme gentager sig her.

Så må jeg som den anden ting spørge hr. Torben Hansen: Hvordan kan det være, at hr. Torben Hansen sender den kl. 19.30, aftenen før vi skal have debatten her, når hr. Torben Hansen jo udmærket ved, at vi er nogle politikere, som rejser rundt i landet og holder møder og først kommer tilbage her i dag? Hvordan havde han forestillet sig man skulle svare på en sådan forespørgsel, altså svare på, om man vil være med?

Men pengene mangler, og jeg ser frem til at høre, hvor de skal komme fra.

Kl. 17:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 17:30

Torben Hansen (S):

Nu er det jo dejligt, at Dansk Folkepartis ordfører siger, at det her er mangelfuldt. Jeg har nu engang kun 3 minutter i anden runde, så vidt jeg husker, men med formandens tilladelse vil jeg gerne bruge en halv times tid, hvis vi skal gennemgå, hvad det er, der er politikken fra oppositionspartiernes side. Det kan jeg sagtens.

Men lad os se på miljømiliarden og på, hvad det er for nogle besparelser, der blev gennemført i 2002, 2003 og 2004. Landets statsminister har jo i et svar til mig her i Folketingssalen bekræftet, at den samlede besparelse på Miljøministeriets område er 3,7 mia. kr. Det vil sige, at det, man er i gang med nu, er, at man lægger 1 mia. kr. tilbage over 4 år, efter at man har taget 3,7 mia. kr.

Det betyder oversat til dansk, at for hver krone, de har taget, kommer regeringspartierne nu fedtende tilbage med 25 øre.

Jeg vil gøre hr. Dohrmann opmærksom på, at alle oppositionspartier i forbindelse med finanslovforhandlingerne netop under finanslovbehandlingen har fremlagt forslag til: 1) hvor man skulle skaffe finansiering og 2) udvidelser inden for det her område. Så den med økonomien går desværre ikke, og man bærer en 25-øre tilbage nu for hver krone, man har taget.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jørn Dohrmann anden gang.

Kl. 17:31

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen jeg må jo bare sige til hr. Torben Hansen, at økonomien er en vigtig del. Vi ved jo alle sammen, uanset hvilke finanslove vi kigger på, at der er projekter, der udløber. Lad os tage et så stort projekt som Skjern Å, som jo koster mange penge. Det udløber også. Men Socialdemokraterne har jo bare aldrig afsat penge til, at der skulle komme nogle nye projekter. De penge, som man så har afsat i sine budgetter, er ikke brugt.

Jeg siger bare, at i det forslag til vedtagelse, som hr. Torben Hansen har fremsat i dag, er der ikke afsat en krone. Det er kun tomme ord. Derimod er der i regeringens forslag til vedtagelse afsat 1 mia. kr. i perioden 2010-2013. Er det ikke en væsentlig forskel, at man i det ene forslag deler 1 mia. kr. ud, og at der i det andet bare er tomme ord? Hvad ville man, hvis man var hr. Torben Hansen, så vælge: det, som virkelig giver valuta, eller bare tomme ord?

Kl. 17:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 17:32

Torben Hansen (S):

Der, hvor de tomme ord kommer fra lige nu, er ikke heroppefra, det er nede fra salen. Det er jo fantastisk, og jeg vil gerne gentage det. Der er enkelte pædagoger, der siger, at gentagelse er al lærdoms moder. Det har jeg nu aldrig troet på, men jeg vil i dagens anledning godt gøre en undtagelse. Det, man jo rent faktisk har gjort med Dansk Folkepartis støtte i 2002, 2003 og 2004, er, at man samlet har fjernet 3,7 mia. kr. fra Miljøministeriets budget. Nu lægger man så 1 mia. kr. tilbage. Det vil sige, at man lægger en 25-øre tilbage for hver krone, man har taget.

Alle oppositionspartier – Enhedslisten, SF, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet – har lavet finanslovsforslag, som var til behandling her for 3-4 uger siden, også med relevante ændringsforslag og finansiering af de her punkter. Så jeg er ked af det, men der er fuld finansiering af det hele.

Det, der også ligger i netop vores forslag til vedtagelse, er, at det er handlingsorienteret med mål, delmål og tidsfrister. Det er det, som dansk naturpolitik har brug for, det er det, som OECD konstaterer der er brug for, det er det, som Ingeniørforeningen konstaterer der er brug for, det er det, som miljøvismændene konstaterer der er brug for, og det er rent faktisk også det, Danmarks Miljøundersøgelser siger det her land har behov for. Det ligger der i oppositionens forslag til vedtagelse, og jeg synes, det er ærgerligt, at man ikke fra regeringspartierne side vil være med.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er lige et par korte bemærkninger til. Den første kommer fra hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 17:34

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen altså, der er ingen tvivl om, at Socialdemokratiet har mange gode intentioner, og det kan vi også se i forslaget til vedtagelse, og det vil vi da gerne kvittere for. Hr. Torben Hansen siger så også, at man har finansieringen klar til at gennemføre de her ting, og så jeg vil gerne høre, hvad det mere konkret er for en finansiering, man har fundet frem.

Så vil jeg sådan set også gøre opmærksom på, at Det Radikale Venstre jo også er med i delforlig i forbindelse med finanslovaftalen, så man kan ikke sige, at Det Radikale Venstre er i opposition, når det gælder finanslovsforhandlingerne.

Kl. 17:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:35

Torben Hansen (S):

Hvis den konservative ordfører havde deltaget i hele finanslovsdebatten, så ville den konservative ordfører have kunnet se, hvad finansieringen til det her består i, og hvilke finansieringskilder Socialdemokratiet har anbefalet. Så det er såmænd det korte af det lange. Finansieringskilderne er bl.a. lukning af skattehuller, som vi har taget op, og som regeringen jo ikke har gjort noget ved, men det er en helt anden diskussion. Men der ligger en fuld finansiering på det her.

Ud over finansieringen er det jo også et utrolig vigtigt spørgsmål, om man er parat til her i det danske Folketing at opstille mål og delmål, om man er parat til at sige, at der er nogle ting i naturen, som vi synes er så vigtige, at vi rent faktisk også vil gå ind og måle på dem. Vi har netop set, hvad der sker – bl.a. med hensyn til pesticider, randzoner, at 80 pct. af vores naturtyper er truet, at 60 pct. af vores arter er truet – hvis man lader fem og syv være lige og ikke en gang imellem går ind og sætter en pæl i jorden og siger: Hertil og ikke længere.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Ørum Jørgensen for anden gang.

Kl. 17:36

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg er ikke helt tryk ved den forklaring, hr. Torben Hansen gav om selve finansieringen og henvisningen til skattehuller, for jeg tror ikke, at man dér finder det provenu, der er nødvendigt til disse initiativer. Men fred være med det, det er jo altid godt at have et standardargument. Hvis det havde været Enhedslisten, havde de bare sagt, at pengene skulle komme fra nordsøolien – den bruger de så en 8-10 gange årligt. Så det er i orden at have nogle gode slagere kørende, så man altid har et svar klar på hånden med hensyn til selve finansieringen.

Men jeg vil også gerne bede hr. Torben Hansen anerkende, at når det gælder EU's regionalmidler, har vi faktisk hævet rammen, så 75 pct. af dem bliver brugt på miljøområdet. Så det er forkert bare enøjet at tale om den her miljømiliard – som jo i sig selv er glædelig – for der er altså også afsat 75 pct. af EU-midlerne til miljøområdet, og dermed ligger der årligt 800-900 mio. kr. i den pulje til at forbedre miljøindsatsen.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 17:37

Torben Hansen (S):

Jeg anerkender fuldt ud, at der også er nogle penge fra EU-systemet på vej ind i det her, men det, vi jo har måttet konstatere indtil videre, netop når vi ser på landbrugets påvirkning af miljøet, er, at uanset hvor mange programmer man har stillet op for, hvordan man skulle nedbringe landbrugets påvirkning af det åbne land, nedbringe landbrugets påvirkning af åer, søer og kystvande, så er det ikke lykkedes endnu, på trods af at der har været midler inden for miljø-

venligt jordbrug og særligt følsomme landbrugsområder osv.

Jeg ville kun glæde mig, hvis det lykkes efterfølgende, men det indtryk, som jeg synes man står tilbage med efter det her, er, at det her land simpelt hen trænger til mål og delmål med tidsfrister, og det er det, som alle mulige andre også siger, og derfor synes jeg, det er ærgerligt, at man ikke fra regeringspartierne side vil være med til at få knæsat det og erkende, at der her faktisk ligger et forslag til vedtagelse, som stort set er en afskrift af, hvad der står i OECD-rapporten, som man jo ellers går og bryster sig af. Så kunne man jo godt tage at være med, ikke?

Kl. 17:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 17:38

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg synes, at hr. Torben Hansen snakker voldsomt udenom. Det er jo nemt nok at stå nede i salen og kritisere, når vi andre er på talerstolen, men når man så stiller spørgsmål her, så bliver der bare snakket udenom.

Jeg vil godt stille et helt konkret spørgsmål, som det er svært at snakke udenom, men det kan godt være, at det lykkes for hr. Torben Hansen i første omgang alligevel. Der er seks punkter på det her forslag til vedtagelse: Hvad koster det at finansiere det i kroner og øre, præcis – nej ikke øre, det behøver hr. Torben Hansen ikke at have med, men hvad koster det? Når hr. Torben Hansen kan svare mig på det spørgsmål, kan hr. Torben Hansen også sige, hvad hver enkelt af de seks punkter koster. Jeg mener ikke, at man kan stå her og fremsætte et forslag til vedtagelse, uden at man kan svare på det spørgsmål, så jeg håber, jeg får et svar.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 17:39

Torben Hansen (S):

Det vil jeg meget gerne svare på: Det koster ikke noget. Der er rent faktisk penge i det. Hvis man eksempelvis ser på Miljøstyrelsens rapport om SCR-katalysatorer og eftermontering af SCR-katalysatorer, viser det sig rent faktisk, at der er et samfundsmæssigt overskud, afhængigt af om det er uden for miljøzone eller inden for miljøzone. Men uanset hvordan man gør, er der et samfundsmæssigt overskud, hvis man får gjort noget ved luftforureningen.

Rent faktisk kan vi jo konkludere på baggrund af »Folkesundhedsrapporten Danmark 2007« fra Statens Institut for Folkesundhed, at luftforureningen herhjemme årligt er skyld i 3.400 for tidlige dødsfald, 160.000 astmatilfælde og 2 millioner sygedage. Det står i kapitel 25, og den ligger derovre. Det er jo ganske fantastisk, at man har en menneskelig aktivitet, hvor man accepterer 2 millioner årlige sygedage.

På andre punkter har det her Ting brugt timer og dage på eksempelvis, hvad jeg er meget imod, at spare på de supplerende dagpenge, fordi folk nu virkelig skulle i arbejde og tvinges til det, og hvad ved jeg, for at få flere hænder ind. Men en af de måder, hvorpå man rent faktisk kan få flere hænder ind på arbejdsmarkedet, vil være ved at gøre noget ved luftforureningen.

Så jeg vil sige til hr. Vesselbo: Der er ingen udgifter i det her, der er indtægter, og det synes jeg også at man skulle tage at anerkende fra Venstres side.

Kl. 17:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Eyvind Vesselbo for den anden korte bemærkning.

Kl. 17:41

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg må medgive, at jeg fik et svar, men det var et lidt specielt svar, for nu siger hr. Torben Hansen, at der ikke er nogen udgifter i det her. Men for lidt siden sagde hr. Torben Hansen, at det var fuldt finansieret, så jeg forstår, at man finansierer udgifter, uden at der er grund til det. Det forstår jeg ikke helt.

Der er seks punkter her: at videreudvikle rammerne for en miljøstrategi, at udarbejde tidsbestemte mål, at udvikle og gennemføre et omfattende planlægningsystem, at nedbringe emissionerne af kvælstofilter og organiske forbindelser fra mobile kilder, at forbedre partikelreguleringen og at udarbejde en plan for bæredygtig transport.

Det vil sige, at det kommer helt af sig selv. Der skal ikke være nogen medarbejdere, der skal ikke være nogen incitamenter i det her, det koster simpelt hen ikke noget. Er det sådan, det generelt er for Socialdemokratiets miljøpolitik, at det ikke koster noget, fordi det hele bare kommer af sig selv?

Kl. 17:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 17:42

Torben Hansen (S):

Nu ved hr. Vesselbo jo udmærket godt, at det ikke er sådan, tingene hænger sammen. Alting har en startomkostning, og det tror jeg alle er klar over. Men det, som jeg netop forsøger at sige med det her forslag til vedtagelse og også gøre Folketinget opmærksom på, er jo netop, at når man tager Miljøstyrelsens eget miljøprojekt om fjernelse af kvælstofilter i byerne, er der et samfundsmæssigt økonomisk overskud ved det. Alting skal løbes i gang.

Men man skal ikke være blind for, at det jo ikke er en naturgiven tilstand, sådan som det eksempelvis foregår i dag, hvor vi en gang hvert år eller hvert andet år har et omfattende iltsvind i de indre danske farvande, i fjordene og i kystvandene. Det koster også penge hver gang. Det koster penge for fiskeriet, og det koster penge til genopretning. Så for hver evig eneste gang man får søsat noget af det her, vil det på den lange bane, som er blevet et frygtelig moderne udtryk inden for politik, altså på lang sigt, rent faktisk 1) være til gavn for miljøet og 2) være til gavn for folks sundhed. Men der vil også, hvad der er lige så vigtigt, være rigtig god økonomi i det, og det skal man jo aldrig være ked af.

Kl. 17:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag vil som tidligere nævnt finde sted i morgen, torsdag den 15. maj 2008.

Kl. 17:43

Meddelelser fra formanden**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 15. maj 2008, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 17.44).